

Odličnjakom medalje bratov Ribar

V dvorani Glasbene šole v Titovem Velenju je bila prejšnji teden priložnost: slovesnost, na kateri so podelili medalje Bratov Ribar vsem tistim osmošolcem, ki so izdelali vse razrede osnovne šole z odličnim uspehom. Ta priznanja, ki jih že nekaj let podeljujejo najbolj prizadevnim, je letos prejelo kar 70 učencev 8. razredov osnovnih šol občine Velenje.

Na slovesnosti jim je izrekel priznanje in jim častil sekretar občinske konference SZDL Velenje Martin Budna.

(bz)

V torek izredno zasedanje zborov

Energetika in premogovništvo

Na torkovi izredni seji zborov velenjske občinske skupščine, zasedanje bodo pričeli ob 10. uri, bodo obravnavali predlog za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o energetskega gospodarstva, poročilo Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije o izvajanju ukrepov za izboljšanje družbenoekonomskega položaja elektrogospodarstva in premogovništva. Spregovorili bodo tudi o vplivu proizvodnje premoga in električne energije Rudarsko elektroenergetskega kombinata Franc Leskošek-Luka na okolje in obravnavali poročilo Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije o stanju na področju razreševanja problematike onesnaževanja okolja.

Izvršni svet

Z ukrepi do boljših rezultatov

Organizacijam združenega dela, ki poslujejo z motnjami v poslovanju, namenijo člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje veliko pozornosti. Na zadnji seji so govorili o programu ukrepov za odpravo motenj v poslovanju Pake.

Program, ki so ga izdelali v tem delovnem okolju je sestavljen iz kratkoročnih ukrepov, ki naj bi takoj vplivali na boljše rezultate, temeljijo pa predvsem na izboljšanju kadrovske strukture, izboljšanju in povečanju količinske prodaje, zmanjševanju stroškov in na organizacijskih spremembah.

V razpravi so člani izvršnega sveta poudarili, da morajo nameniti v gostinskem podjetju Paka več pozornosti dvigu kvalitete, jasneje morajo opredeliti nadaljnjo razvojno politiko ter program dopolniti z zahtevami zakona o sanaciji, analizo obstoječega stanja in z ukrepi, ki bodo spodbujali motiviranost zaposlenih. Ocenili pa so tudi, da so bili v zadnjem obdobju storjeni po-

membrni premiki. Glede na to, da odhajajo strokovni kadri iz tega delovnega okolja v organizacije, ki se ukvarjajo z družbeno prehrano, kar slabša kadrovsko strukturo v Paki, vsekakor pa bi vplivalo tudi na kocept nadaljnega razvoja turizma in gostinstva v občini Velenje, so opozorili omenjene organizacije združenega dela, da vsakršno tovrstno fluktuiranje delavcev medsebojno uskladijo. Delavce delovne organizacije Paka pa so zadolžili še, da o konceptu razvoja turizma in gostinstva, ki ga podpira, opredelijo svojo vlogo.

Drugi del seje izvršnega sveta je potekal v delovni organizaciji EKO, kjer so jih člani začasnega kolegijskega poslovnega organa seznanili z analizo stanja v tem delovnem okolju. Več o EKO pišemo na 5. strani. ZKPO mora pripraviti informacijo o izvajanju začasnih ukrepov v tem delovnem okolju za sejo občinske skupščine, ki bo 9. julija letos.

(mz)

Predsedstvo občinskega komiteja ZKS Velenje

TUŠ pod tušem

Na ponedeljkovi seji predsedstva OK ZKS Velenje so člani spregovorili o zapletenem gospodarskem položaju, v katerem se je po dveh letih sorazmerno uspešnega poslovanja, ponovno znašla temeljna organizacija Tovarna usnja Šostanj. Motnje v poslovanju so se pričele v lanskem letu, vendar tokrat ne zaradi pomanjkanja kože, ampak zaradi zmanjšanja števila naročil, saj je konkurenca doma in na

svetovnih trgih zelo velika. Ob pre nizki produktivnosti, ki jo pogosto tudi zastarela tehnologija, je pač težko zagotoviti uspešno poslovanje in pod sprejemljivimi pogoji plasirati izdelke na tržišče. Letošnje prve tri mesece je tako TUŠ zaključila z 280 milijoni dinarjev izgube, ki pa jo bodo, kot so zatrili vodilni delavci te temeljne organizacije, uspešno odpravili že ob devetmesečju. Seveda pa je zaradi motenj v po-

slovanju izdelan predsanacijski program, za katerega pa so člani predsedstva menili, da ga je potrebno še dopolniti. Opozorili so na preskromno akumulativno sposobnost, ki onemogoča kakršnokoli zahtevnejše prestrukturiranje temeljne organizacije, na preslabo opredeljene dolgoročne razvojne usmeritve ter na nekatere notranje slabosti v kolektivu. Težaven položaj, je ponovno opozoril na premalo izdelane odnose z delovno organizacijo Industrijo usnja Vrhnika. Ta in še nekatera druga vprašanja morajo strokovni delavci temeljne organizacije kar najhitreje dopolniti, potem pa o tako oblikovanem predsanacijskem programu spregovoriti v lastnem kolektivu.

OK SZDL Velenje

Seja konference

Javna razprava o nadaljnjem razvoju DO RLV ter DO TE Šostanj je opozorila na mnoge razvojne probleme v naši občini in nakazala usmeritve za nadaljnji razvoj, zato je sedaj oblikovanje in sprejem stališč nadvse odgovorna naloga.

Tudi na seji Občinske konference SZDL Velenje, ki bo v ponedeljek, 22. junija ob 17. uri v dvorani Skupščine občine Velenje, bodo osrednjo pozornost namenili obravnavi in sprejemu poročila o poteku javne razprave o nadaljnjem razvoju Rudnika lignita Velenje in Termoelektrarn Šostanj. Obravnavali in sprejeli pa bodo tudi stališča in sklepe povzete po javni razpravi.

Drugo letošnje povišanje stanarin

V juliju za 61 odstotkov več?

Seveda smo v naslov zapisali prav, pa tudi vprašaj na koncu je na pravem mestu, kajti o predlogu Zveze stanovanjskih skupnosti Slovenije je res že razpravljala odbor za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini, končna odločitev pa je seveda v rokah delegatov skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Velenje, ki bodo o tem predlogu razpravljali na seji prihodnji četrtek, torej 25. junija.

Poleg predlaganih 61 odstotkov več za stanarine v juliju, naj bi se povišale tudi najemnine in sicer te v občini Velenje za 125 odstotkov.

Izhodišče za spremembo višine stanarin v letošnjem letu je Družbeni dogovor, po katerem bi morale samoupravne stanovanjske skupnosti do konca letošnjega leta doseči oziroma obdržati 2,04 odstotke vrednosti revaloriziranega stanovanjskega sklada.

Prvo povečanje stanarin smo letos izvedli v februarju, bilo je

linearno in za vse slovenske občine enotno — za 57 odstotkov. Drugo letošnje spremembo cen pa naj bi opravili, kot smo že dejali, s 1. julijem. Ob tem pa morajo Samoupravne stanovanjske skupnosti uveljaviti tudi sistem delnega nadomeščanja stanarin v skladu s Samoupravnim sporazumom o uresničevanju socialnoaristvinskih pravic.

Za primerjavo naj navedemo še nekaj predlaganih povečanj v drugih slovenskih občinah — v Celju recimo za 52 odstotkov, v Dravogradu za 58 odstotkov,

Mozirju za 38 odstotkov, v Ljubljani za 59 odstotkov, Mariboru 70 odstotkov, najbolj pa bi stanarine porastle v občini Zagorje ob Savi — za 128 odstotkov. V poprečju pa bodo stanarine v SR Sloveniji s 1. julijem višje za 62 odstotkov.

(mkp)

Super model

Zveza društev upokojencev

Teden upokojencev od 22. do 27. junija

Zveza društev upokojencev občine Velenje tudi letos, kot že štiri leta poprej, pripravlja pester program v tednu upokojencev od 22. do 27. junija. V tem času bodo številna športna, rekreativna in druga srečanja. Zvrstila se bodo takole: v ponedeljek, 22. junija, se bo ob 9. uri pričelo tekmovalno v streljanju z zračno puško v Šmartnem ob Paki; v torek, 23. junija ob 9. uri bo tekmovalno v balinanju v Titovem Velenju; v sredo, 24. junija, se bo v Šostanju pričel šahovski turnir; v četrtek, 25. junija ob 9. uri tekmovalno v kegljanju, istega dne ob 17. uri pa ob Jezeru še tekmovalno v ulovu rib; v petek, 26. junija, bo ob 18. uri »petje na vasi« v Pesju. Teden upokojencev bodo tudi tokrat sklenili na Rogliji in sicer v soboto, 27. junija.

b. m.

SLOVENSKI GOZDARJI SO SE IZKAZALI — V petek in soboto je bilo v Topolšici in v Mozirju 16. republiško delovno in proizvodno tekmovanje gozdarjev Slovenije. Tekmovalci, sekači in vozniški, so pokazali izvrhano mero znanja, spretnosti, športnega in družabnega duha. Natančnost, hitrost, spretnost in marljivost, so osnovne značilnosti njihovega dela, v gozdu in na tekmovanju.

Konferenca Zveze sindikatov Gorenje

Najprej sprememba ustave, zatem spremembe zakona o združenem delu

Na zadnji redni seji, bila je 10. junija, je konferenca Zveze sindikatov sestavljene organizacije združenega dela Gorenje ocenila javno razpravo o predlaganih spremembah in dopolnitvah zakona o združenem delu. Ugotovljeno je bilo, da je bila razprava v Gorenju dokaj razgibana, tako v družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih organih kot med strokovnimi in poslovnimi delavci. Temeljna ugotovitev, ki izhaja iz razprave je, da ni primerno in smotno spreminjati zakona o združenem delu pred ustavo. Dogovorjeno je bilo, da bo posebna delovna skupina pripravila celovi-

to gradivo o javni razpravi skupaj z vsemi pripombami, pobudami in predlogi in ga posredovala vsem pristojnim telesom.

Delegati Konference ZS Gorenja so ugotovili, da so rezultati poslovanja poslovnega sistema v prvih treh mesecih letos razmeroma ugodni. Kljub temu pa ostaja tudi za naprej osnovna naloga — dosledno uresničevanje vseh planskih nalog. Delavci Gorenja si bodo zlasti prizadevali, da bi zmanjšali porabo materiala in stroškov poslovanja ter z razpoložljivimi sredstvi kar najbolje gospodarili.

Razgibana je bila tudi razpra-

va o stanju na področju kakovosti, standardizacije in atestiranja.

Razpravljalci so menili, da je treba vpeljati prakso, da bi ob obravnavi rezultatov gospodarjenja ocenili vsakič tudi stanje na področju kvalitete in sprejeli ustrezne ukrepe; sindikalna organizacija pa naj bi preverjala njihovo uresničevanje. Nasploh pa je potrebno ustvariti takšno vzdušje, da se bo večina delavcev aktivno vključevala v prizadevanja za izboljšanje kvalitete, saj se mora Gorenje nenehno potrjevati na tržiščih s svetovno konkurenco.

Delegatom je bila posredovana še informacija o dograjevanju sistema nagrajevanja po delu ter rezultatih dela. Sklenili so, da se bodo kar najbolj aktivno vključili v vse aktivnosti, da bi v Gorenju kar najhitreje dogradili sistem nagrajevanja po delu in rezultatih dela. Do 1. julija pa morajo vsi samoupravni subjekti opraviti potrebne naloge v zvezi z usklajevanjem samoupravnih aktov z interventno zakonodajo ter ustreznim družbenim dogovorom.

Konferenca Zveze sindikatov Gorenje je sklenila predlagati delavskemu svetu sestavljene organizacije združenega dela Gorenje, da nadaljuje aktivnosti za sprejem samoupravnega sporazuma o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih med Gorenjem Commerce in proizvodnimi delovnimi organizacijami Gorenje. Med dosedaj njo javno razpravo o predlogu samoupravnega sporazuma namreč ni bilo pripomb nanj.

(mkp)

Sindikalni aktivisti v Radovljici

Komisija za izobraževanje in kulturo pri Občinskem svetu ZSS Velenje in Odbor za družbenopolitično usposabljanje pri Republiškem svetu ZSS pripravljata štiridnevni seminar v Sindikalnem izobraževalnem centru v Radovljici. Program seminarja za sindikalne aktiviste iz velenjske in celjske občine je izredno zanimiv.

Sindikat v združenem delu z metodami dela v zvezi sindikatov, varstvo samoupravnih pravic delavcev v združenem delu, inventivna dejavnost, ustvarjalnost mladih, življenjski in delovni pogoji de-

lavcev, vloga in naloge organizacij in organov zveze sindikatov ob konfliktnih situacijah v združenem delu ter gospodarjenje v organizacijah združenega dela v današnjih družbenopolitičnih razmerah, pa so teme, ki jih bodo obdelali. Zanimiv pa bo gotovo tudi predviden pogovor s predstavniki družbenopolitičnih organizacij v Elanu in ogled te delovne organizacije.

Seminar je, kot smo že dejali štiridnevni, pričel se bo v sredo 24. junija, za prijavo pa je danes (18. junij) zadnji čas.

Najboljše z območnega srečanja kovinarjev čaka republiško tekmovanje

Vsak dan tekmujejo za svojimi stroji

Najboljše z območnega tekmovanja kovinarjev, ki je bilo konec maja v občinah celjskega območja, bodo konec prihodnjega tedna merili moči z drugimi najboljšimi slovenskimi kovinarji. Treba bo pokazati veliko znanja, veliko spretnosti, čeprav tudi sreče pri tem ne gre izvesti, kot so poudarjali vsi najboljši Velenjčani. Obiskali smo jih, da zvemo, kako se na to zahtevno tekmovanje pripravljajo. Pet Velenjčanov je doseglo prvo mesto, trije drugo, torej so po osem naših tekmovalcev pomerilo tudi v republiškem merilu.

Najprej pa smo se napotili v Vekos, k Antonu Pirečniku, ki se je občinski in območni tekmovalci udeležil že štirikrat. »Enkrat sem bil že prvi, enkrat pa drugi,« je pripovedoval. »Sedaj me čaka republiško tekmovanje, ki pa je zelo zahtevno. Z nasveti mi malo pomagajo naši tehnologi, drugače pa se za takšno tekmovanje ne pripravljam posebej. Po poklicu sem ključavničar, tekmoval pa sem med varilci REO. V Vekosu sem zaposlen že šest let,« je pripovedoval.

Njegov kolega Ivan Potočnik, prav tako iz Vekosa in prav tako iz temeljne organizacije Toplotna oskrba, pa je zmagal med plamenskimi varilci. Povedal je, da je njegovo delo montiranje radiatorjev in tu plamensko varjenje pride najbolj prav, gre za varjenje z acetilenom in kisikom. »Teh tekmovalci se vedno rad udeležijo in do sedaj sem tekmoval že šestkrat. Zanimivo se je srečati z drugimi varilci, od drugod, z njimi izmenjati izkušnje pri samem delu, seveda pa se pogovorimo še o drugih stvareh. Prijetni pa so tudi družabni stiki. V Vekosu so naj-

no dobro uvrstitev,« je govoril tudi v imenu Antona Pirečnika, ki mu je potrjeval, »lepo sprejeti in naju pohvaliti. Slišala pa sva, da bodo to uvrstitev tudi stimulirali z enim lanskim poprečnim osebnim dohodkom. A počakajmo, da vidimo kako bo s tem.« Oba pa sta menila, da je na takšnih tekmovanjih veliko težja teorija, s prakso se namreč srečujejo vsak dan.

Marijana Tetičkovič, najboljšega varilca celjskega območja s MAG postopkom, smo srečali v Elektrostrojni opremi, točneje v temeljni organizaciji Strojni obrati, kjer dela že sedem let. »Na to tekmovanje se v bistvu nimam kaj posebej za pripravljati, vse kar je nujno je, da obnoviš teorijo. Sicer je za dobro uvrstitev nujna tudi sreča, brez nje ne gre. Kljub temu upam, da mi bodo v Elektrostrojni opremi omogočili vsaj malo »treninga«. Zdi pa se mi, da za ta tekmovanja ni več pravega interesa, morda tudi zato, ker tekmovalci niso prav motivirani. Seveda se bom potrudil, da bo tudi na republiškem tekmovanju do-

bro, čeprav še enkrat poudarjam — veliko je odvisno tudi od sreče.«

Mladen Grubešić iz šoštanjskih Termoelektrarn je letošnji zmagovalce v varjenju s TIG postopkom, sicer pa »stari maček« tovrstnih tekmovalcev, saj se je udeleževal tudi republiških srečanj, bil je zraven v Krškem, pa Kamniku in Ravnah na Koroškem: »Na območjih, pa že prej na občinskih tekmovanjih sem bil že osemkrat, štirikrat prvi in štirikrat drugi, enkrat tekmoval kot varilec TIG, drugič MAG. Na tekmovanje se ne pripravljam posebej, saj v bistvu tekmojem vsak dan, pri delu. Obnoviti pa je treba teorijo. Sodelavci so moje uvrstitve veseli, slišal pa sem tudi nekaj o denarni nagradi. Koliko je na tem resnice, pa ne vem. Vesel bi jo seveda bil, saj bi bila to tudi dobra motivacija za naprej.«

Janka Bizjaka, najboljšega brusilca celjskega območja smo srečali v orodjarni Procesne opreme. Tukaj so tudi tekmovali

brusilci. »Mislim, da smo to tekmovanje kar dobro speljali, da smo bili dobri gostitelji. Pred menoj je republiško tekmovanje, vendar se nanj ne pripravljam posebno, vsaj sedaj še ne. Sicer pa sem zmagal tudi lani, na območnem tekmovanju, potem na republiškem pa sem bil poprečen. Je že tako, da je tam huda konkurenca, zato tudi ne napovedujem naprej, kako bo.«

To je le nekaj misli, ki so jih povedali naši najboljši z območnega tekmovanja. Na republiškem tekmovanju pa se jim bodo pridružili še drugouvrščeni, ti pa so bili Milan Pistotnik iz Iskra Delte, med rezkalci, Dragan Anič iz Procesne opreme med varilci TIG in Jože Šumah iz Elektrostrojne opreme kot drugouvrščeni med elektriki.

Našim tekmovalcem želimo čim boljše uvrstitve tudi na 11. delovnem srečanju kovinarjev Slovenije, memorialu Franca Leskoška-Luke.

(mkp, foto: B. M.)

Anton Pirečnik

Ivan Potočnik

Marjan Tetičkovič

Mladen Grubešić

Janko Bizjak

Še enkrat

O kritičnih razmerah v gornjegrajski Smreki

Tednik NAŠ ČAS je v zadnjih dveh številkah informiral svoje bralce o kritičnih razmerah v SMREKI. Ne želimo navajati primerjav ali prepričati se o navedbah novinarja J. P. Želimo pa poudariti, da so kritične razmere v SMREKI trajale le nekaj dni po prekinitvi dela v septembru 1986. Večino spornih stvari, ki jih pisec člankov navaja, smo v kolektivu rešili na zboru delavcev 14. 11. 1986, na katerem so bile prisotne tudi vse občinske strukture. Obveščanje delavcev, ki da je na skrajno nizki ravni in druga namigovanja, je temeljito preiskal družbeni pravobranilec samoupravljanja in v sporočilu na zboru delavcev podal svoje mnenje, da bi ob pregledu kate-rekoli OZD našel vsaj toliko nepravilnosti.

Novinar J. P. enostransko navaja navedbe iz seje občinskega komiteja ZK. Izvršni odbor osnovne organizacije sindikata SMREKE je seznanjen z razpravo s strani SMREKE iz te seje in nič iz nje novinar J. P. ne upošteva. Mislimo, da enostransko obveščanje ne koristi nikomur, škodi pa lahko mnogim.

Na SMREKI smo pripravljali nuditi J. P. kompletno dokumentacijo v zvezi z vsemi dogodki. Prav bi bilo, da se najprej novinar sam seznani temeljiteje. Tako bo lažje navedeno posredoval tudi bralcem.

Izvršni odbor osnovne organizacije sindikata »SMREKA« Gornji grad

Pripis: I.

Cenjeni izvršni odbor osnovne organizacije sindikata SMREKA Gornji grad!

Objave v vašem dopisu niste zahtevali, zaradi »večstranske-

ga« obveščanja, pa smo to storili. Torej, kriv sem, ker o vseh znanih dogodkih v vaši delovni organizaciji doslej nisem poročal in žal mi je, da o vsem, kar se je pri vas ZARES dogajalo nisem pisal. Pisal, kot so pisali drugi po Sloveniji in so danes pri vas celo cenjeni. Žal mi je tudi, da sem povzel le BLAGO in nič poročila posebne delovne skupine CK ZKS, ki je mnogo bolj ostra in so zanjo na seji občinskega komiteja ZK Mozirje menili, da je glede na dejanske razmere še PREBLAGA. Dober poduk torej.

Z enostranskim obveščanjem in npravnostjo razčistite najprej sami. Tolažite se z dejstvom, da je obveščanje pri vas prav tako SLABO kot drugod, venomer se skrivate za izvršnim odborom osnovne organizacije sindikata in ob tem trdite, da ste večino spornih zadev ob prisotnosti občinskih struktur rešili na novembrskem sestanku, ne poveste pa, kaj se je pri vas dogajalo — in se še — PO tem sestanku. Tudi to je vaša »npravnost« in »večstransko obveščanje«, če enostransko poznate le pri drugih, vse skupaj pa resnično lahko škodi mnogim — vašim delavcem.

Ker torej nisem seznanjen z VAŠO dokumentacijo, naj verjamem, da ste večino spornih zadev rešili. Imejte se še naprej lepo!

J. P.

Samoupravni sporazum med zdravstvenima centroma Velenje in Celje

Opredeljena dejavnost bolnišnice Topolščica

Prizadevanja, ki so bila še posebej velika ob koncu preteklega in v začetku letošnjega leta, so v prejšnjem mesecu pripeljala do podpisa samoupravnega sporazuma o dolgoročnem strokovnem sodelovanju med zdravstvenima centroma Velenje in Celje.

Ta sporazum, ki opredeljuje delitev dela na področju hospitalno specialistične dejavnosti, je bil zaradi nadaljnje razvoja bolnišnice Topolščica za nas še posebnega pomena. Z njim pa so sedaj razrešene tudi dileme, ki so bile povezane s položajem naše bolnišnice.

»Za nas je bila ves čas temeljna usmeritev racionalno izkoriščanje razpoložljivih zmogljivosti,« meni predsednik poslovnega odbora zdravstvenega centra Velenje Kristian Hrastel. »Torej smo varčevanje na področju bolnišnično specialistične dejavnosti razumeli tako, da drug za drugega opravljamo tiste storitve, za katere imamo najboljše možnosti. Naše so, glede na pretekli razvoj in strokovno krepitev (tako pa so pokazali tudi pogovori) predvsem na tistem delu internistike, ki je povezan s pljučnimi obolenji, predvsem kroničnimi, pa seveda tudi tistimi specifičnimi obolenji, ki so še ostala, pa so žal v zadnjem času zopet v porastu.« Dogovorjeno je, da na našem območju razvijamo tudi tiste specialistične dejavnosti, ki so najboljše osnovni — pulmološki dejavnosti. To pa je zdravljena srca in ožilja.

Ena od pomembnih usmeritev iz samoupravnega sporazuma je tudi skupno načrtovanje skladnejšega razvoja zdravstvene dejavnosti, ki naj bi zagotovil racionalno izkoriščenost obstoječih in predvidenih bolnišničnih in zdraviliških zmogljivosti.

»Zelo natančno smo se zmenili tudi o medsebojnem strokovnem sodelovanju. Predvsem želimo izboljšati strokovnost zdravniških

ekip in to s skupno specializacijo na tistih področjih, ki so danes deficitarna. Prav tako naj bi skupaj vlagali denar za nakup tiste diagnostične opreme, ki jo nujno potrebujemo, da dvignemo strokovni nivo zdravstvenih storitev,« pravi Kristian Hrastel.

V velenjskem zdravstvenem centru ocenjujejo, da so s podpisom samoupravnega sporazuma oziroma z usmeritvami, ki so jih vanj zapisali, naredili pomemben korak pri nadaljnjem razvoju zdravstva, tako v našem, kot tudi v širšem prostoru. Našemu zavarovancu pa so ob tem omogočili, da bo dobil še kakovostnejšo zdravstveno storitev in se bo tako lahko hitreje vrnil v svoje delovno in življenjsko okolje.

Istovrstno s podpisom tega samoupravnega sporazuma pa potekajo prizadevanja zdravstvenega centra Velenje, za podpis podobnega sporazuma tudi z bolnišnico Slovenj Gradec. Dogovorjeno je, da v mesecu juniju zaključijo ustrezne postopke usklajevanja besedila medobčinske zdravstvene skupnosti Ravne na Koroškem in da bi tako že v drugi polovici letošnjega leta lahko pristopili k izvajanju dogovorjenih nalog.

B. Zakošek

Nekatere opredelitve iz samoupravnega sporazuma o dolgoročnem strokovnem sodelovanju med zdravstvenima centroma Velenje in Celje.

Na področju bolnišnične dejavnosti:

Internistično — pulmološko dejavnost bo opravljala bolnišnica Topolščica za potrebe širše celjske in ravenske regije v skladu s sporazumom o delitvi dela na področju zdravstvenega varstva v SR Sloveniji za potrebe internistične — pulmološke patologije; v bolnišnici Celje pa se

razvija v okviru internistične dejavnosti enota za urgentno pulmologijo, ki je strokovno povezana s pulmološko dejavnostjo v Topolšici v okviru sedanje delitve dela v SRS.

Bolnišnica Topolščica organizira za to področje intenzivno nego in terapijo pulmoloških bolnikov v skladu s stopenjsko diagnostiko.

Za potrebe gravitacijskega območja ZC Velenje razvija bolnišnica Topolščica specialistično ambulantno dejavnost skladno z delitvijo dela in razvojem na področju bolnišnično-specialistične dejavnosti s področja interne medicine in pulmologije za občini Velenje in Mozirje; v okviru te dejavnosti pa razvija tudi alergološko službo.

Na delu dosedanjih internističnih kapacitet se v bolnišnici Topolščica organizira medicinska rehabilitacija srčnih bolnikov, zlasti tistih, ki so preboleli srčni infarkt, in sicer za potrebe širšega celjskega območja in po potrebi tudi za druga območja.

Del dosedanjih internističnih kapacitet v bolnišnici Topolščica se uporabi za zagotavljanje internističnega zdravstvenega varstva prebivalstva iz območja velenjske in mozirske zdravstvene skupnosti in niso predvidene pri modernizaciji celjske bolnišnice, zato jih je potrebno ohraniti za zagotavljanje internističnega zdravstvenega varstva te populacije.

Zahtevnejšo diagnostiko v stopenjski delitvi dela zagotavlja bolnišnica Celje in klinični center. Enota za intenzivno nego in terapijo v Celju pa bo opravljala svojo dejavnost za potrebe širšega celjskega območja, in sicer za tiste bolnike, ki so vitalno ogroženi in potrebujejo multidisciplinarno diagnostiko in terapijo.

Na področju balneo rehabilitacije:

Zdravilišče Topolščica bo opravljalo balneorehabilitacijo skupaj s fizio in delovno terapijo v skladu z indikacijskim področjem in standardizacijo zdravstvenih storitev v naravnih zdraviliščih v SRS v zvezi s Strokovnim navodilom za pošiljanje na zdravljenje v naravna zdravilišča (Zdravstveni svet medobčinske zdravstvene skupnosti Celje z dne 29. 2. 1984) za uporabnike občinskih zdravstvenih skupnosti: Brežice, Celje, Laško, Sevnica, Slov. Konjice, Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec, ko bodo navedene občinske zdravstvene skupnosti to potrdile na svojih organih. Ne glede na možnosti ponudbe Zdravilišča Topolščica po samoupravnem sporazumu o skupnih podlagah za delitev dela na področju zdravstva v SR Sloveniji, bo predmet koriščenja pri sledečih primerih:

- stabilne poškodbe hrbtnice brez nevroloških izpadov,
- prisklepna in izvenjsklepna fraktura po končanem bolnišničnem zdravljenju,
- poškodbe kolena, ramena, ko bo končano bolnišnično zdravljenje,
- zdravljenje posttraumatskih komplikacij (Sudeck in podobno) po končanem bolnišničnem kirurškem ali ortopedskem zdravljenju,
- degenerativni in izvensklepni revmatizem.

Za potrebe pediatrične rehabilitacije pa:

- obolenja dihal, juvenilna astma s pogostimi astmatičnimi napadi in sinobronhialni sindrom otrok, ko bodo izpolnjeni pogoji za tovrstno dejavnost.

Postopek na področju rehabilitacije pa je opredeljen v prilogi.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE VELENJE — ZBOR UPORABNIKOV —

VABILO

Na podlagi 18. člena poslovnika o delu skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Velenje

SKLICUJEM

6. sejo zbora uporabnikov skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Velenje, ki bo

V ČETRTEK, DNE 25. JUNIJA 1987 OB 12. URI

v sejni dvorani Skupščine občine Velenje.

PREDLOG DNEVNEGA REDA:

1. izvolitev komisije za verifikacijo pooblastil delegatov zbora uporabnikov ter poročila komisije
2. poročilo o realizaciji sklepov 5. seje zbora uporabnikov in potrditev zapisnika
3. obravnava in sprejem predloga povišanja stanarin in najemnin v občini Velenje
4. obravnava samoupravnega sporazuma in aneksa o sofinanciranju časopisa NAŠ ČAS
5. vprašanja delegatov

Predsednik zbora uporabnikov: Edo KRAJŠEK, l. r.

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štiri-najstrednik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (v. d. direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (v. d. odgovorni urednik), Milena Krstič-Pla-

ninc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtek. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje; Cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Br-

zojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 200 dinarjev. Mesečna naročnina 755 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike je 4.530 dinarjev, za tujino 7.670 dinarjev.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Savinjsko Šaleška gospodarska zbornica

O projektu Centra srednjih šol — uvajanje CNC tehnologije

Na zadnji seji Izvršnega odbora Savinjsko-Šaleške gospodarske zbornice, ki je bila prejšnji teden, so poleg informacije o tekočih gospodarskih gibanjih in obravnave tez za nadaljnje spremembe gospodarskega sistema največ pozornosti namenili obravnavi projekta uvajanja pouka CNC tehnologije, financiranja tega projekta in opremljanju učilnice na Centru srednjih šol v Titovem Velenju.

Ta projekt, kot smo slišali, zajema enoten program učil, 6 CNC strojev — tri strožnice in tri frezalne stroje skupaj s pripadajočo računalniško opremo. Tako opremljena učilnica bo namenjena izobraževanju kadrov, ki jih združeno delo potrebuje. Izobraževanje bo potekalo tako v rednem pouku, v začetni fazi uvajanja pa tudi v obliki izobraževanja ob delu za potrebe združenega dela.

Na Centru srednjih šol v Titovem Velenju za tovrstno izobraževanje obstajajo vsi pogoji. Potrebno pa je seveda zagotoviti sredstva za nabavo opreme in tako omogočiti uresničitev tega projekta. Pedagoški kader je za pouk že usposobljen, učenci tega centra pa na področju programskih opreme že danes dosegajo vidne uspehe in se za njihove programe zanimajo že sedaj tudi centri, ki to opremo že imajo — v Ljubljani recimo Litostroj. Ne gre pa pri tem zanemariti tudi dejstva, da lahko ta naložba odigra pomembno vlogo tudi pri prestrukturiranju gospodarstva, o katerem veliko govorimo.

Seveda pa oprema ne bo poceni. Po najnovejših ponudbah naj bi veljala milijon in pol avstrijskih šilingov in še dodatnih 26 milijonov dinarjev za opremo same učilnice. Na seji izvršnega odbora SŠGZ, ko so govorili o tem projektu, pa so predlagali tudi nekaj povsem konkretnih aktivnosti, po katerih bi lahko bili morda oproščeni nekaterih davkov, kar bi ceno znižalo. Kljub temu pa je treba vedeti, da brez velikega napora organizacij združenega dela in tudi zbornice, ki se je vključila v uresničevanje tega projekta, ne bomo dosegli nič. Poudarili pa so še nekaj — to, da bolj kot bomo odlašali, bolj se nam bo zadeva odmikala. Takšne delavce pa organizacije združenega dela že potrebujejo.

Narejen je tudi že finančni predlog. Osnovo predstavljajo seveda organizacije združenega dela, oziroma število njihovih stipendistov, ki se izobražujejo na Centru srednjih šol, ter potrebe organizacij po tako usposobljenih kadrih. Kot pa je bilo slišati, bodo podpisniki sporazuma, oziroma pogodbe, o združevanju sredstev za uvajanje te sodobne tehnologije v učni proces Centra srednjih šol, imeli prednost tudi kasneje — v obliki uveljavljanja realne cene izobraževanja za svoje potrebe brez vključevanja amortizacije.

M. Krstič-Planinc

Elkroj — tozd Konfekcija Šoštanj

Z zavzetim delom prebrodili težave

Discipliniran odnos do dela, kakovost izdelkov, prihranek materiala in nenehno prizadevanje za boljše gospodarjenje so osnovna vodila, da se je 195-članski kolektiv Elkrejeve Konfekcije iz Šoštanja izvelel iz težav in danes dosega zelo dobre gospodarske rezultate.

Ker so izdelki tega kolektiva, ženske hlače in krila, pretežno za izvoz, kamor namenijo kar 80 odstotkov proizvodnje, se seveda na tujih tržiščih srečujejo z izredno konkurenco, ki terja še dodatno skrb, kakovost izdelkov in upoštevanje rokov, ki so žal vse prej kot ugodni.

V Konfekciji so sklenili proizvodnjo izdelkov iz kolekcije pomlad—poletje in z vso paro izdelujejo kolekcijo jesen—zima za tri kupce iz ZR Nemčije. Pretekli mesec je izdelke za izvoz pričela izdelovati tudi skupina delavk, ki se je lani priučevala za konfekcijsko delo. V Šoštanju načrtujejo, da bodo letos izdelali 200.000 izdelkov.

Dnevna proizvodnja je od 800 do 1.000 ženskih hlač in kril, zato so v letošnjih petih mesecih izdelali 94.119 izdelkov. S tem so ne le dosegli, temveč tudi presegli načrtovano količinsko proizvodnjo, tako v primerjavi z lanskim proizvodnjo, kot v primerjavi z letnim načrtom. Vsi ti rezultati so za celoten kolektiv spodbuda in prepričanje, da so ubrali pravo pot, obenem pa obveznost do kupcev, ki jim sedaj s povečanimi naročili tudi zaupajo. Kljub dobrim rezultatom, tudi

finančnim, pa imajo delavci nizke osebne dohodke. Tudi njih ni obšel intervencijski zakon, ki delavcem ne spodbuja. Povprečni izplačani osebni dohodek v prvem tromesečju je bil 118.685 dinarjev, za drugo tromesečje pa predvidevajo, da bo 124.562 dinarjev, je med drugim povedal vodja tozda Konfekcija Martin Preskar. Naslednja težava, ki trenutno tare temeljno organizacijo, je visok izpad v proizvodnji zaradi porodniških dopustov, saj je na porodniškem dopustu kar 26 delavk. Prvi korak, ki so ga bili prisiljeni storiti je, da so dve skupini združili v eno in s tem ubla-

žili omenjene težave. Da bi to vprašanje v prihodnosti kar najbolj uspešno reševali, bodo 23. junija v prostorih temeljne organizacije pripravili informativni dan o možnostih zaposlitve, saj se bodo v tem, pretežno mladem kolektivu, podobne težave še nadaljevale. Po pogovoru si bodo mladi ogledali tudi proizvodnjo. Septembra bi v Konfekciji namreč radi zaposlili 30 novih delavk, od tega 15 lastnih stipendistov. V kratkem pričakujejo novo tehnološko opremo iz uvoza, ki je na domačem trgu ni moč dobiti. Gre za šivalne in likalne stroje, ki bodo bistveno prispevali k

tehnološki celovitosti. Dodajmo še to, da bo tudi letos celotni kolektiv, razen vzdrževalcev seveda, od 8. do 29. julija na kolektivnem dopustu.

Se nekaj besed o industrijski prodajalni, na katere policah je moč najti celoten proizvodni program Elkreje. Za te izdelke je med kupci izredno zanimanje, saj prodajalna doseže do 18 milijonov dinarjev prometa na mesec. Večkrat organizirajo akcijsko prodajo, ki je med kupci še posebej lepo sprejeta. Naložba torej, ki se je izplačala.

B. Mugerle

Nadaljnja prizadevanja kolektiva bodo usmerjena v boljše nagrajevanje

Pogovor z našimi kmetijskimi pospeševalci

»Namesto strokovnega dela prepogosto rešujemo ekonomske probleme«

Ceprav sta slovenska živinoreja in pridelava mleka sedaj v precejšnjih težavah, odvisni predvsem od naravnih možnosti in občinske politike, saj so dosedanja ukrepi zvezne vlade že marsikje močno izničili dolgoletna prizadevanja kmetovalcev in pospeševalcev, pa vendarle v občini Velenje v kmetijski proizvodnji še ni večjih zapletov. Pred leti sprejeta in nato dograjena usmeritev o delovanju sklada za intervencije v kmetijstvu je v takšnih kriznih obdobjih še kako dobrodošla. Resda tudi ta pomoč delavcev kmetovalcem ne more odpraviti vseh pomanjkljivosti v delovanju našega sistema, vsaj začasno pa jih le nekoliko ublaži.

To je bila ena od osnovnih ugotovitev, ko smo pred dnevi v tozdu TOK Kmetijstvo Šoštanj z njihovimi strokovnjaki — predvsem pospeševalci kmetijske proizvodnje, govorili o prizadevanjih te službe za kar največje kmetijsko proizvodnjo v občini.

Naši sogovorniki so bili pospeševalci Lidija Diklič, Ivan Tajnik in Ivo Drev, vodja kooperacije Marjan Jakob in direktor temeljne organizacije kooperantov Kmetijstvo Henrik Jonko.

Pospeševalna služba je v Sloveniji začela leta 1970. Čeprav ste imeli že prej organizirano svetovno delo, pa so bili vendar šele takrat izpolnjeni pogoji, da se lahko pričeli s pomembnim pionirskim delom, preusmerjanjem kmetij v tržno proizvodnjo.

Ivan Tajnik: Res je bilo to pionirsko delo, saj smo se tudi strokovnjaki lovili, kako naj usmerjamo kmetijsko proizvodnjo, predvsem zaradi našega trga, ki ni dovolj stabilen. Mislim, da smo dosegli določene uspehe, kar kažejo tudi rezultati v naši temeljni organizaciji, ki stalno rastejo in to kljub slabim naravnim pogojem za proizvodnjo. Iz majhnih smo prerasli v pomembne proizvajalce mleka in pitane živine. Vendar pot ni bila lahka, prej pretkana s kopico pasti in problemov.

Kljub tem težavam pa ste vendarle vsa leta dosegali zadovoljive rezultate in predvsem nenehno rast proizvodnje. Kako pa se prebija skozi sedanje zaplete?

Marjan Jakob: Dobri rezultati

so bili v zadnjem času doseženi predvsem pri proizvodnji mleka, manj pa pri proizvodnji mladega pitanega goveda. Vendar pa je nekoliko porasel privez telet, kar daje določeno garancijo za prihodnja leta, da bomo lahko odkupili načrtovane količine mladega pitanega goveda.

Pri pridelavi pšenice smo tudi v lanskem letu, kljub slabim vremenskim pogojem, dosegli načrt. Največ problemov pa nam povzročajo nespodbudne odkupne cene mleka in mesa, kar smo delno nadomestili z občinskimi intervencijskimi sredstvi za kmetijstvo. Ta sklad nam pomeni zelo veliko, saj tudi z njegovo pomočjo dosegamo za kakšen odstotek višjo proizvodnjo oziroma uresničujemo načrte.

Kljub vsem zapletom, ki so povezani s kmetijstvom, tudi letos uresničujemo postavljene cilje. Najboljše rezultate trenutno dosegamo pri proizvodnji mleka, kjer smo odkupili za 17 odstotkov večje količine, kot v enakem obdobju preteklega leta. Tudi mladega pitanega goveda smo odkupili za 3 odstotke več. To so gotovo razveseljevalni rezultati, čeprav je v Sloveniji marsikje odkup mladega pitanega goveda precej večji, vendar na račun posegov v osnovno čredo.

Kakšen pa je pravzaprav delovni dan pospeševalca?

Lidija Diklič: Jaz se ukvarjam z odkupom mleka. Stalno jemljem higienske vzorce, na osnovi katerih ugotavljamo neoporečnost oddanega mleka, skrbim za

nepretrgan odkup in za kar najbolj nemoteno delovanje hladilnih sistemov v zbiralnicah. Pred kratkim je začel veljati precej zahtevnejši pravilnik o higieni, ki ga pridobivamo iz mleka in o takšnem pridobivanju mleka sedaj kmetje postavljajo največ vprašanj.

Kako pa poteka vaše delo v zimskih mesecih?

Ivo Drev: V zimskih mesecih pripravljamo kmetovalcem predavanja. Letos smo npr. organizirali 8 predavanj, ki so bila za kmete še posebej zanimiva. V zimskem času pa se izobražujemo tudi pospeševalci. Udeležujemo se raznih seminarjev, več časa pa nam ostane še za prebiranje strokovne literature. Trudimo se skratka, da bi kmetovalcem kar najuspešnejše svetovali.

V sedanjem, precej težavnem položaju za kmetijce, na kaj vas ti najpogosteje opozarjajo?

Ivo Drev: Strokovnjaki smo sedaj resnično pogosto preveč obremenjeni s težavami, ki tajejo naše kmete kooperante. Namesto da bi delali strokovno, moramo pretežno razreševati ekonomske probleme.

Ivan Tajnik: Cenovna neskladja so danes poglavitni problem. Kmetje velikokrat poudarjajo, da niso za naraščanje cen kmetijskih pridelkov. Seveda pa zahtevajo, da se jim poravnajo stroški, ki jih imajo s proizvodnjo in da je primerno ovrednoteno tudi njihovo delo v ceni tega proizvoda.

tudi krediti so dokaj nestimulativni.

Marjan Jakob: Kreditna politika je z novim zakonom, ki je bil sprejet v letošnjem letu oziroma z novimi obrestnimi merami, ki veljajo od aprila, gospodarjenje v kmetijstvu postavila na glavo. Le redki kmetje so pod takšnimi pogoji sposobni najeti kredit. Seveda to še otežuje položaj kmetovalcev in povečuje socialne razlike.

Proizvodnja mleka in pitanega goveda sta v naši občini poglavitni usmeritvi. Kakšni pa so rezultati v teh dveh panogah, če bi ju primerjali s slovenskim povprečjem?

Marjan Jakob: Naši rezultati so boljši, kot pa je tu slovensko povprečje. Po litru odkupljenega mleka na kravo in po oddani količini mleka na kmetijo smo čisto pri vrhu. To je pač prineslo skrbno selekcijsko delo, v veliko pomoč pa nam je bil pri tem tudi intervencijski sklad.

Tudi pri teži odkupljenega mladega goveda smo v preteklem letu dosegli zadovoljive rezultate. V povprečju je bila ta teža čez 500 kg, kar je prav tako pri vrhu v Sloveniji.

Ti dobri rezultati so vsekakor tudi spodbuda vam pospeševalcem. Sicer pa ste pred kratkim prejeli priznanje zadrzne zveze Jugoslavije.

Marjan Jakob: Na letošnjem 15. občnem zboru zadrzne zveze Slovenije je TOK Kmetijstvo Šoštanj prejelo zvezno priznanje zadrzne zveze za razvoj odno-

sov na vasi. To priznanje je obveza, da je potrebno odnose še naprej krepiti, s tem pa tudi večati tržno proizvodnjo.

Ivan Tajnik: Ob tem zveznem priznanju je potrebno dodati še to, da so ti uspehi doseženi v težkih pogojih in so zato še toliko več vredni. Poleg ekonomskih problemov, kmetovalce v naši dolini pesti izkopavanje premočja in velika urbanizacija, ki nam pobirata najboljše površine v dolini. Druge pa so obdelovalni pogoji neprimerno težji in zato je tudi proizvodnja mnogo dražja.

Naše kmetovalce pa pestijo tudi ekološki problemi.

Ivan Tajnik: Žveplov dioksid iz TEŠ, skupaj z ostalim onesnaževanjem, v obliki kislega dežja zakisuje že tako kisla tla na našem območju. Posledice so najbolj vidne na gozdovih na področju Zavodnih in Belih vod. Ti vedno bolj propadajo in če se bo to nadaljevalo, si ne znam predstavljati, kaj bo s hribovskim svetom. Seveda pa niso ogroženi le gozdovi. Prizadete so gotovo tudi kmetijske površine, vendar teh analiz za našo občino pač ni. V Celju imajo podatke, da je treba zaradi Cinkarne zemlji dodajati kalcijev oksid. Na našem območju kjer je verjetno onesnaženost večja, pa nimamo nobenih oprijemljivih podatkov.

Kmetje z grozo gledajo, kako jim propada okolje in z veliko mero negotovosti razmišljajo o svoji prihodnosti.

v kmetijstvu pač nekako težko preidemo od besed k dejanjem.

Henrik Jonko: Da, resnično je tako. Zato so tudi naši finančni rezultati slabši, kot pa bi morali biti, glede na proizvodne dosežke. Posebej letošnje prvo tromesečje ni spodbudno. Zmanjšala se je akumulacija, čeprav smo v primerjavi s sorodnimi kmetijskimi organizacijami tudi tu še so razmeroma uspešni. Vendar pa, če se pogoji ne bodo kmalu spremenili, se lahko zgodi, da bomo ob koncu leta pisali »rdeče številke«.

Te težave vplivajo gotovo tudi na postavljene načrte.

Henrik Jonko: Načrtovali smo seveda še v prejšnjih pogojih. Sedaj pa bomo morali skozi rebalans in nadaljnje ukrepe reševati položaj. Nesprejemljivo je, da mora primarna kmetijska proizvodnja reševati težave predelave, ko se še sama opoteka zaradi številnih nerazrešenih vprašanj.

Vsi ti zapleti vplivajo tudi na naložbeno dejavnost. Sedanji kreditni pogoji pravzaprav onemogočajo investiranje. To pa pomeni, da bomo z naložbami začeli zaostajati, kar pa bomo občutili vsi in to čez kakšno leto ali dve. Razumljivo je torej, da moramo kmetijstvu zagotoviti stabilnejše pogoje gospodarjenja. Le tako lahko pričakujemo večjo proizvodnjo in nižje cene.

B. Zakošek

Lidija Diklič

Ivan Tajnik

Ivo Drev

Marjan Jakob

Henrik Jonko

Kaj mi pomeni turizem?

Celjska turistična zveza je tudi letos pripravila nagradno igro za učence osnovnih šol na temo **KAJ MI POMENI TURIZEM?** Na razpis se je odzvalo 28 osnovnih šol, ki so poslale kar 105 nalog. Na celjski turistični zvezi pravijo, da so s takšnim odzivom prav zadovoljni. Ugotavljajo pa — zanimivo — da so učenci preveč pod vtisom najrazličnejših kritik turizma, o katerih pišejo časopisi. Veliko učencev namreč piše o nečistoči krajev, slabi postrežbi, neprijaznosti gostincev, le malo pa jih, kot so ugotavljali, ko so prebrali spise, omenja dobro stran našega turizma. Manj so mladi pisali tudi o kulturnem, humanem in političnem pomenu turizma, pa so dali zato toliko večji poudarek gospodarskim učinkom, pridobivanju deviz...

Med vsemi nalogami so izbrali štirinajst najboljših. To lepo oeno pa sta si zaslužila tudi učenca iz velenjskih osnovnih šol: Rok Poles iz osnovne šole Veljka Vlahoviča in Lea Zore iz osnovne šole bratov Mravljak.

Objavljamo spis Roka Polesa, učenca 7. razreda. Pa pogledjmo kaj mu pomeni turizem?

KAJ MI POMENI TURIZEM?

Čez mesto se je razpel siv, dolgočasen dan. Ura se je nagnila že globoko čez poldne, ko je brat pribrel iz šole in hušnil skozi vrata: »Imamo tako težko nalogo!...« Naloga res ni bila od muh. Zamisliti so si morali, kaj bi pokazali gostu v Titovem Velenju. Zmedel sem se in se zastrmel skozi okno. Dežuje... ven ne moreva. Izpod kupa papirjev sem izbrskel načrt mesta. Pred nama se je razgrnil mozaik kvadratov, črt in pik.

»Najprej bi gostu povedal nekaj o zgodovini našega mesta.« Z rdečo barvico sem obkrožil srednjeveški grad in Staro Vele-

nje pod njim. V spomin so se mi zarisale ozke uličice, pogreznjene v spanec. Iz starih hišnih zidov je vela vlažnost in trohnoba. Pogled je begal po odpadajočem ometu in vrtovih, preraslih s podivjano vinsko trto. Vendar se je pod obledelo masko novejšega obdobja še dalo odkriti stare značilnosti, ki so ušle zobu časa; obokana okna z umetno izrezljanimi naoknicami, čudovite kovane balkonske ograje, razgibane oblike streh in strešnih oken, stare svetilke na zidovih, zlizani hišni pragovi. Vse je pričalo, da tu že dolgo živijo ljudje.

Vame so se zastrmele sijoče bratove oči. »Lahko bi gostu pokazal cerkev sv. Marije, ali pa bi ga popeljal na grad in mu razkazal čudovite muzejske zbirke.« Velenjski grad je tako veličasten, skrivnosten in pravljico privlačen. V svojem kamnitem telesu skriva lepe in dragocene stvari, stoletne resnice in tisočletne skrivnosti so ujetje za majhnimi okni in shranjene v zastekljenih omarah. Izpod mogočnih kostanjev ti pogled zaplava po vsem mestu. Globoko pod tabo leži Titov trg z maršalovim spomenikom, pa knjižnica z galerijo in kulturni dom. Sonce se iskri v valovih reke Pake, ki že deset let ne poplavlja več. V mislih zajadrajmo po njej skozi mesto, ob novih, v nebo bežečih soseskah, pod razvalinami Šaleškega gradu, mimo hiš učenosti, vse naprej do tovarne Gorenje in termoelektrarne v Šoštanju, naprej, v svet...

»No, da. Zgodovina vendarle ni vse. Tujec bi moral začuti utrip življenja.« »Peljal bi ga na jezero, na moto-cross na Trebeliško,« mi je v besedo vskočil brat, »tudi tam je lepo!« Res je. Rekreacijski center ob jezeru je eden najnovejših kotičkov v Titovem Velenju. Ponuja široke možnosti rekreacije in preživljanja prostega časa. Pa vendar se v

spomin globoko zareže grenka misel. Le nekaj sto metrov stran se v nebo vzdiguje hropeča zver, termoelektrarna Šoštanj in iz svojih štirih dimnikov bruha paro in dim. Narava plačuje krvavo ceno za energijo. Umirajo gozdovi in jezero, saj elektrarna vanj odlaga strupeni pepel. Zaradi izkopavanja lignita se dolina pogreza, zemlja pa pogoltne voda. Kako dolgo bo narava še prenašala človekovo izkoriščanje in uničevanje? Tega ne ve nihče. Vendar se mesto, ujet v z gozdovi porasle hribe, vse bolj širi in razvija. Imamo smučišča, skakalnice, bazen in športno dvorano, želimo pa si, da bi živeli v bolj čistem okolju.

Brat me je resno pogledal. Namahnil sem se: »Kako bo z domačo nalogo?« »Zdaj ni več tako težko. Titovo Velenje je moj rojstni kraj. Z njim sem povezan v nerazdružljivo celoto. Poznam vse njegove skrivne kotičke in ga imam rad. Lepo bi bilo, če bi ga spoznali tudi drugi ljudje. Vem, da bi gostu lahko pokazal mnogo več lepega, kot bi v našem mestu odkril sam.« Brat se je vrnil v svojo sobo, skozi okna se je plazil mrak.

Naše mesto skriva bogato, čudovito kulturno dediščino. Obkrožajo ga stoletni gozdovi in bleščeča jezera. Toliko lepota, vendar še sami dan za dnem hitimo mimo njih in jih nečemo ali morda ne znamo odkriti. Raje jih zasujemo z odpadki in potisnemo v stran. Je mar to turizem? Tako malo bi bilo potrebno, da bi naše mesto kulturno razcvetelo: nekaj tabel ob cesti, da bi goste zadržale in popeljale do zanimivosti, odprto srce in trdna volja.

Pa vendar tujci še vedno slepo drviijo skozi naše mesto, skozi Slovenijo, Jugoslavijo... Vse je odvisno od nas, ljudi... tudi turizem...

Rok Poles, 7. a
OŠ Veljko Vlahovič
Titovo Velenje

Umirajoča dolina

Pišem v imenu sošolcev, učenec srednje družboslovne šole in vseh tistih, ki jim ni vseeno, kje in kako bodo preživljali svojo bodočnost. Pišem v imenu vseh, ki smo si 25. maja na šolskem naravoslovnem dnevu ogledali, kako nam pred očmi umirajo gozdovi, kako so nekoč čudovita gozdna pobočja Zavodnjah, Belih vod, Velikega vrha... danes čisto požgana in pred propadom. Za vsakogar, ki ljubi naravo, je pogled na gozdove, ki so obarvani kot jeseni, pravi šok. Če samo malo pomislimo na nekaj let naprej, je lahko naša prihodnost uničena in brez vsake svetle točke.

Pogled na lepo, sinje modro jezero se zdi mnogim čudovit, veliko ljudi pa to jezero sovraži. Kajti prav to jezero je pogoltnilo mnogo rodovitne zemlje, travnike, pašnike ter pregnalo domačine z najboljših kmetij. Sprašujemo se, zakaj je potrebno uničiti našo, nekdanjo čudovito dolino za dobro in bogastvo Slovenije. Mar nismo mi njen del? V kakšnem smislu se bo republika v prihodnje ponašala z nami, z nekoč najlepšim mestom?

Bomo morda hladno rekli: »Poglejte, to je Titovo Velenje, nekoč najlepše mesto v Sloveniji, sedaj pa smo ga uničili in njegovo okolico žrtvovali za razvoj republike.«

To se lahko kmalu zgodi in se tudi bo, če ne bomo povzdignili glasu, če se ne bomo uprli diranju o naši usodi in vsaj enkrat sami odločili, kaj bo z nami in našo dolino. Vsekakor smo na prvem mestu ljudje in narava. Če bomo prepustili odločanje o naši usodi in o usodi Šaleške doline drugim, ki morda našega kraja sploh še niso videli, smo obsojeni na propad. Obsojeni bomo živeti v puščavi, v okolju brez gozdov, kjer nas bodo oblivale vode brez življenja, dušil plin in zasi-

pal pepel. Ne! To je vendar konec sveta, samouničevanje. Tako kot danes hlastamo po energiji, bomo morali čez nekaj let hlastati po kisiku. Bati se je, da ga ne bo za vse dovolj.

Si morda želi Slovenija ustvariti Šlezijo, pokrajino s stotimi dimniki, iz katerih se vali dim, pokrajino, kjer so ostali le posušeni štiri in nekaj grmovja. Morda?! Vendar naši možje pozabljajo, da moč in razvoj neke skupnosti ni le v proizvodnji električne energije in industrijskih izdelkov, ampak tudi v naravnih bogastvih in ljudeh. Gozdovi niso travniki. Travo pokosimo in zopet zraste. Kako dolgo pa raste gozd? Predolgo, da bi ga lahko na tako lahkomišeln način v nekaj mesecih uničili. Vsi dobro vemo, da onesnaževanje vpliva tudi na spremembe genetskega materiala. Ali se bodo mladi sploh še odločali za ustvarjanje družine v naši, nekdanji za to zelo prikladni dolini.

Koliko posluha imajo odgovorni za naše pritožbe in javne razprave? Ali sploh upoštevajo naš glas, ki je še vedno pretih? Enkrat je treba narediti konec temu slepljenju ljudi in pregovarjanju. Potrebno je priznati krivdo in napake, ki so bile zagrešene, ter se lotiti odpravljanja škode. Nismo zadovoljni samo s tistim »DA, NAREDILI SMO NAPAKO«, katerega smo vajeni povsod, ampak je potrebno to priznanje krivde dokazati z dejanji.

Če ne bomo dovolj močni in osveščeni, bo naš glas prešibak in nihče nas ne bo upošteval. Videti bo, kot da se strinjamo s samouničevanjem, kot da nam je vseeno. Zato se moramo skupaj upreti proti gradnji faze V s tolikšno povečano močjo. Morda pa se bo odgovornim nekoč le posvetilo, da se bodo tudi oni dušili s plinom, ki bo vdiral v njihova stanovanja in da bodo tudi njihovi otroci z negotovostjo stopali v prihodnost. Vendar bo takrat že prepozno!

Zato se takoj zbudimo iz te malodušne zaspanosti in naredimo, kar se še da, da rešimo sebe in naravo!

Matjaž Černovšek
Srednja družboslovna šola
Titovo Velenje

Žveplena dolina

IZ MEGLE PRODIRA
JEKLENA SIVINA
ZASTRAŠUJOČA ZA
PLAŠNE OČI

V SRCE UDARJA MOGOČNA
KOVINA
Z ŽVEPLENIM SEMENOM
POSIPA LJUDI

SMREKE JEČIJO
JEČIJO LJUDJE
KO NA TIRANA
OZIRAJO SE

A VSE TE POGLEDE
MELEJO MLINI
KI SE VRTIJO
V ŽVEPLENI DOLINI

SKOZ MEGLO PRODIRA
JEKLENA SIVINA
IZ ZEMLJE VSRKAVA
SVOJE MOČI
NJE SENCE POŽIRA
JEZERSKA GLADINA
V STISNENI PESTI
POLJA DUŠI

PROŠNJE HLEPIJO
ODBIJAJO SE
OB GLUHIH UŠESIH
RAZBLINI SE VSE

ČISTOSTI ISKRA
ŽIVI MED TRPNI
TRPEČE SE UTAPLJA
V ŽVEPLENI DOLINI

Peter Radoja
Cankarjeva 5
Šoštanj

Ekološka bilanca celjske regije

Glavne značilnosti za velenjsko občino

Podrobneje je za občino Velenje potrebno izpostaviti predvsem naslednje probleme glede onesnaženosti zraka in površinskih voda:

1. ZRAK:

Brez upoštevanja emisij iz Termoelektrarne Šoštanj je po ocenah republiške za varstvo zraka ocenjena emisija SO₂ v občini na 670 t SO₂ letno. Od tega odpade na Usnjarno Šoštanj letna emisija SO₂ 260 t, pojavlja pa se tudi emisija organskih topil. Emisija iz Termoelektrarne Šoštanj je obdelana posebej. Podatkov o ostalih emisijah ni. Za nekatere onesnaževalce je možno iz posredovanih podatkov izračunati podatke o emisijah iz količine porabljenih fosilnih goriv.

Največji onesnaževalec zraka na območju občine Velenje, celjske regije kakor na območju Slovenije so Termoelektrarne Šoštanj. Osnovni podatki o kapaciteti TE—TO Šoštanj:

- Letna proizvodnja bruto električne moči je 745 MW
- Od tega je 669 MW neto električne moči in
- 150 MW toplotne moči za potrebe daljinskega ogrevanja:

TE—TO Šoštanj letno porablja 4,5 milijona ton lignita (letna proizvodnja lignita v rudniku lignita Velenje je 5 milijonov ton, od česar 4 milijone ton porablja TEŠ, 1 milijon ton pa ostali uporabniki).

Upoštevajoč kurilno vrednost premoga 9000 KJ/kg je proizvedeno 40.500 TJ (teradžulov) primarne energije. Pri povprečnem letnem izkoristku 32 % se pridobi 3500 GWh električne energije in 350 GWh toplotne energije za daljinsko ogrevanje.

Pretvorba premoga v primarno električno energijo in sekundarno toplotno energijo ni popolna in neškodljiva. Izkoristi se le 32 % primarne energije, medtem ko se 68 % energije in vse druge neizrabljene sestavine premoga brez čistilnih naprav »mitirajo v okolje (zrak, vodo, odpadke). Glede na upoštevanje odstotka vsebnosti žvepla v premogu (vse žveplo ali pa samo gorljivi

del žvepla) obstaja več podatkov o emisijah žveplovega dioksida iz termoelektrarne Šoštanj v ozračje in sicer:

- ocenjena emisija SO₂ za leto 1980: 50.000 t SO₂ letno; Republiška služba za varstvo okolja SR Slovenije

- 50.700 t SO₂ letno — (pregled večjih onesnaževalcev po občinah, RKVOUP 1986)

- 92.000 ton SO₂/leto (za leto 1980) vir A. Knežević: Model reguliranja emisije SO₂ u Jugoslaviji, Gozd in okolje — Foren 86, Ljubljana maj 1986, str. 233-242

- 64.000 ton SO₂ za leto 1985 — vir: Slavič F.: Termoelektrarna Šoštanj in problematika okolja, Gozd in okolje — FOREN 1986, Ljubljana maj 1986, str. 196

- 124.000 t SO₂ leto 1980 — vir: Krastić M., Papo A., Soč M.: Neophodnost odsumparovanja dimnih gasov nekih termoelektrarn, Zaštita atmosfere št. 9(2)/1980, str. 43—56, ko ugotavlja, da se emisije SO₂ v TE Šoštanj gibljejo med 5,0—7,0 g SO₂/m³.

- tudi ob zadnjih meritvah emisij SO₂ in NO, ki so bile opravljene na drugem kotlu tretjega bloka (moči 75 MW) v času od 21.10. do 24.10. 1986 v TE Šoštanj (1) so se emisijske koncentracije SO₂ gibale med 5 do 8 g

SO₂/m³ dimnih plinov, kar v določeni meri kaže verjetnost podatkov o letnih emisijah nakaznih v zgornji alineli.

Ocenjene emisije SO₂ iz TE Šoštanj, ki so izračunane iz celotne vsebnosti žvepla v premogu se torej gibljejo okrog 124.000 t SO₂ letno, kar je bistveno več kot je zapisano v republiških dokumentih (59.700 t SO₂/leto)

Poleg emisij SO₂ iz TE Šoštanj je treba opozoriti še na emisije NO (Dušikovih oksidov) in še drugih škodljivih snovi ter pojavo ozona, kateremu se že v meritvah, ki so že začete in se bodo nadaljevale v prihodnje, posveča pozornost.

Glede na planski cilj zastavljen v srednjeročnem družbenem planu SR Slovenije za 30 % zmanjšati emisije SO₂ v termoelektričnih objektih do leta 1993 (do leta 1990 pa za 15 %) bodo morali biti vsi naporji vloženi v sanacijo teh žarišč onesnaževanja s čiščenjem dimnih plinov.

Imisije — na podlagi podatkov o onesnaženosti zraka sta Titovo Velenje in Šoštanj uvrščena v 2. območje onesnaženosti, po podatkih meritev pa je območje Velikega vrha nad Šoštanjem do leta 1981 uvrščeno v 3. območje onesnaženosti. Po zadnjih podatkih meritev onesnaženosti zraka v ZAVODNJAH, pa je tudi to ob-

močje uvrščeno v 4. OBMOČJE ONESNAŽENOSTI ZRAKA (v oktobru 1986 so bile polurne koncentracije SO₂ prekoračene tudi 3 in 3,5 x).

Zaradi ogromnih emisij škodljivih snovi iz TE Šoštanj so razumljive posledice, ki se kažejo v propadanju gozd — po podatkih Gozdnega gospodarstva je bilo ob popisu ogroženosti gozdov oktobra 1985 ogroženih 82 % gozdov, leta 1987 pa že 95 %!

2. POVRŠINSKE VODE:

Do Velenja je Paka v I. — II.akovostnem razredu. Odpadne vode iz Velenja (naselja in industrije) pa jo močno poslabšajo, tako je v IV.akovostnem razredu. Neugodno pliva na Pako iztok iz Velenjskega jezera, ki ima pH 12. Jezero je biološko mrtvo.

Po dotoku odpadnih vod iz usnjarne in Šoštanju je stanje še slabše.

Ta odsek je eden od najhujše onesnaženih delov na našem porečju (BPK 5 — od 20—60 mg 02/l).

Zaradi samočistilne sposobnosti se Paka do Iztoka v Savinjo dokaj očisti, vendar je še vedno v IV.akovostnem razredu. Izredno slaba kakovost Pake bo razumljiva, če primerjamo nekaj podatkov. Srednji nizki pretok Pake v Šoštanju je 410 l/sek. V Pako pa doteka cca 120 l/sek komunalnih odpadnih vod (cca 30.000 prebivalcev), prečiščene odpadne vode iz TGO Gorenje cca 70 l/sek (nevtralizacija), odpadne vode iz Tovarne usnja Šoštanj (pri maksimalnem obratovanju cca 50 l/sek in cca 20.000 E).

Oooleg tega pa je treba še upoštevati, da Velenjsko jezero predstavlja v bistvu naravni usedalnik v krogotoku: črpališče na Paki — odplav pepela — Velenjsko jezero — Lepena — Paka. TEŠ uporablja za odplav pepela cca 400 l/sek vode.

Glavni onesnaževalci v povodju Pake so: TGO Gorenje (odpadne vode se čistijo v razstrupilnicah in nevtralizaciji), Rudnik lignita Velenje (vode iz rudnika vsebujejo včasih tudi mehanske primesi), Termoelektrarna Šoštanj — TEŠ

(odplav pepela) Tovarna usnja Šoštanj — TUŠ (v izgradnji je naprava za predčiščenje odpadnih vod), Gorenje — Keramika (zgrajena biološka čistilna naprava). Ostali onesnaževalci (industrija in obrt) so bistveno manjši od zgoraj naštetih. Njihove odplake se odvajajo v javno kanalizacijo. Pomembno onesnaževanje predstavlja komunalne odplake iz naselij (cca 30.000 E), ki neprečiščene odtekaajo v Pako. Biološka čistilna naprava za Šaleško dolino še ni zgrajena, v izdelavi je dokumentacija za izgradnjo naprave.

Iz teh podatkov in drugih, ki v tej nalogi niso zajeti (na primer:

problem odpadkov-pepela, ugrezjanje površin, hrup, vibracije, močna obremenitev genetskega materiala, zdravstvene posledice ter siceršnje družbenoekonomske posledice prekomerne kritične onesnaženosti okolja v velenjski občini) je jasno, da je območje občine Velenje ne le v regiji pač pa širše v slovenskem prostoru ekološki problem številka ena. Jasno je, da je treba k sanaciji TEŠ pristopiti takoj in da kakršnekolik širitve proizvodnje energije v Šoštanju narava ne prenese več.

Darka DOMITROVIČ—Vranjek

Prvi dnevi ukrepa družbenega varstva v EKO

Potrebni so veliki naporji vseh zaposlenih

Dober mesec je minil, kar je skupščina občine Velenje izrekla za delovno organizacijo EKO ukrep družbenega varstva. Zdaj so v tem kolektivu že izdelali oceno razmer, ki bo, ko bo seveda dokončno potrjena, izhodišče za pripravo sanacijskega programa. Začasni kolegijski poslovodni organ je imenoval devet delovnih komisij (sostavljali so jih delavci EKO), ki so analizirale posamezna področja in ugotovile prav povsod slabosti, saj delovna organizacija nima sprejete jasne programske in razvojne usmeritve. Programi so nastajali nenačrtno, na osnovi trenutnih možnosti, praviloma brez marketinških analiz.

V omenjeni analizi so ugotovili, da imajo v EKO veliko raznolikih programov, ki so programsko nepovezani, razvojno in tehnološko pa nedodelani. Poleg tega pa so še delovno ekstenzivni in materialno intenzivni. Razvojni kadri so razdrobljeni po tozdih, v EKO pa tudi niso uspeli izkoristiti komparativnih prednosti svojih programov. Razvojna funkcija je bila preslabo povezana z ostalimi področji, premajhna je bila izvozna usmerjenost, njihova vloga je bila v razvojnih dokumentih občine nedorečena, premalo sredstev so imeli za razvojno delo...

NEUSTREZEN SISTEM ORGANIZACIJE

Začasni kolegijski poslovodni organ je v delovni organizaciji

EKO šele dober mesec, pa vendar so že ugotovili, da tu ni ustreznega sistema organizacije. Predvsem ugotavljajo, da je ta delovna organizacija premajhna, da bi lahko bila organizirana v pet tozdov in delovno skupnost skupnih služb. Zadovoljiva pa tudi ni kadrovska zasedba in to predvsem zaradi nepravilne razporeditve strokovnih delavcev na delovna mesta. Kvalifikacijska struktura je namreč relativno ugodna, vendar pa so ti delavci pogosto razporejeni na neprimerna dela.

Investicijska sposobnost omejenih delovne organizacije je zadnja leta padala, to pa je seveda pomenilo manjša vlaganja v tehnološko posodabljanje. Kot je povedal predsednik začasnega kolegijskega poslovodnega organa Andrej Grebenšek, je njihova stopnja tehnološkega razvoja na ravni izpred nekaj let, kar pomeni, da veliko fizično delajo, uporabljajo pa le malo sodobnih tehnologij. Vloga delovne organizacije je bila očitno na razvojnem področju premalo poudarjena. Tozdi so imeli svoj lasten razvoj, ki ga na nivoju delovne organizacije niso usklajevali. Prav tako za razvojno delo ni ustreznih laboratorijev in delavnic. Strokovnjaki, nekaj jih imajo, se ukvarjajo predvsem s stalnimi spremembami in prilagajanji kupcem, kar pa seveda pomeni manj razvojnih dosežkov, ki bi lahko dosegali ekonomske učinke v prihodnosti.

Predsednik začasnega kolegijskega poslovodnega organa EKO Andrej Grebenšek

Zaprto tozdo opažajo pravzaprav na vseh področjih, razen na področju združevanja investicijskih sredstev, vendar pa začasni kolegijski poslovodni organ meni, da so jih usmerjali predvsem v naložbe, ki ne dajajo dohodkovnih učinkov.

SLABOSTI INFORMACIJSKEGA SISTEMA

Delovno organizacijo EKO smo poznali po tem, da namenja veliko pozornosti informacijskemu sistemu, saj so bili že nekaj let na tem področju med vitejšimi v dolini, žal pa so sedaj tudi tu ugotovili precejšnje po-

manjkljivosti. Andrej Grebenšek je poudaril, da je bil projekt informatizacije delovne organizacije EKO pred leti dobro zastavljen, vendar pa se je v zadnjem času vse bolj izgubljal v iskanju novih odjemalcev storitev, kar je pomenilo odpiranje tega sektorja navzven, vendar ne v podporo delovne organizacije. Delež delovanja za lastne potrebe se je namreč prehudo zmanjšal, saj je bila primarna vloga iskanje dela izven DO in temu so bili podrejeni tudi razvojni in proizvodni naporji lastnega okolja.

UKREPI ZA IZBOLJŠANJE GOSPODARJENJA

Ocena, ki so jo izdelale delovne komisije bo osnovna za izdelavo sanacijskega programa, ki ga bodo v EKO, kot predvidevali, pripravili do septembra. Seveda pa so v delovni organizaciji že sprejeli številne ukrepe, ki naj bi vplivali na izboljšanje gospodarjenja. Tako jim je uspelo že prejšnji mesec povečati proizvodnjo kar za 50 odstotkov, finančno realizacijo na trgu pa celo za 60 odstotkov. Začasni kolegijski poslovodni organ je zahteval izboljšanje tehnološke discipline, del režijskih kadrov so prerazporedili v proizvodnjo, vsi ostali režiji pa delajo v proizvodnji po dva ali tri delovnike mesečno. Uvedli so tudi udarniške sobote. Udarniška je bila tudi zadnja sobota, delali pa so, lahko rečemo, kar vsi zaposleni. Na vseh področjih so zahtevali red in disciplino.

Delavci razumejo prizadevanja začasnega vodstva in podpirajo ukrepe

plino in si zadali, da bodo izpad izvoza (v prvem kvartalu je upadel) nadoknadili. Na področjih, ki v delovni organizaciji niso razviti, sodelujejo z Gorenjem, to še posebej velja za interno banko in razvojne pa tudi druge službe, ki jim stojijo tesno ob strani.

Uspešne sanacije si seveda ni mogoče predstavljati brez sodelovanja vseh zaposlenih, zato smo predsednika začasnega kolegijskega poslovodnega organa Andreja Grebenška povprašali tudi, kako so delavci sprejeli omenjene ukrepe.

»Delavci EKO so po prihodu sicer z veliko mero negotovosti gledali na začetne ukrepe, vendar ko so ti dali rezultate, lahko opazimo, da je volja za delo in prizadevanja za sanacijo EKO izjemna.

Delavci se v polni meri vključujejo tako v proizvodne napore kot v ostala področja. Žal moramo ugotoviti, da se tem naporom

manjši del delavcev z begom v bolniško, skuša izogniti.

Seveda pa moram poudariti, da prvi uspehi, ki jih dosegamo še ne pomenijo sanacije EKO. To je zgolj poizkus, testiranje in nato ugotovitev, da je EKO možno sanirati, vendar, poudarjam, le ob skupnem in trdnem delu vseh delavcev.

Pri naših naporih nam stoji Gorenje ob strani, predvsem na strokovnem področju, nove poti pa iščemo tudi na drugih področjih,« je dejal Andrej Grebenšek.

Vsekakor ne bi bilo prav, da bi bili pregodaj optimisti in bi že zdaj napovedovali rešitev problemov v delovni organizaciji EKO. Vendar pa so prizadevni delavci, ki razumejo nujnost uresničevanja še tako zahtevnih nalog, ki terjajo velike napore, prav gotovo porok za to.

Mira Zakošek

Kabelska televizija tudi v Titovem Velenju

Šmartno korak pred drugimi

Zaradi velikega zanimanja občanov za izgradnjo kabelsko distribucijskega sistema v Titovem Velenju, smo pristopili k uresničitvi tega cilja. Začetek ni bil lahek, saj danes, po dveh letih še vedno ni ustreznih pravnih predpisov. Tako smo v prvi vrsti sledili razvoju tehnologije in družbenim načelom o informiranju, ter si zastavili nalogo zagotoviti dober sprejem domačih programov, obenem pa smo pustili možnost sprejema satelitskih programov. Pri tem želimo zagotoviti enako možnost sprejemanja kar največjem številu občanov.

Naše usmeritve pri projektiranju sistema v Titovem Velenju, so naslednje:

- pokriti celotno področje primernih in mestnih KS v občini s kvalitetnim TV in UKV signalom
- zagotoviti rentabilni prenos satelitskih programov
- zagotoviti enako kakovost sprejema za vse odjemalce
- zmanjšati stroške vzdrževanja individualnih in skupinskih antenskih naprav
- zagotoviti sprejemanje večjega števila programov
- zagotoviti možnost prenosa lokalnih programov in zagotoviti

obveščanje s pomočjo video strani.

Celotni kabelsko distribucijski sistem sestavljajo:

- a) sprejemni antenski sistem
- b) glavna distribucijska postaja
- c) primarni razvod
- d) sekundarni razvod
- e) notranji razvod

Sprejemni antenski sistem bo lociran na PTT centru Titovo Velenje, na katerem je kvaliteten sprejem signalov LJ I in LJ 2, treh UKV radijskih programov, ter sprejemanje štirih satelitskih programov. Ostali programi, ki se na PTT centru ne dobijo, se bodo v II. fazi emitirali preko linkovske povezave iz Plešivca. Tako bo v II. fazi možno sprejemati še Zg 1, Zg 2, A1 in A2. Skupno torej 6-7 zemeljskih programov, 4 satelitske programe in 3 UKV programe. Na antenskem stolpu so nameščene antene, preko katerih potekajo signali v antenski ojačevalni center, kjer se pretvorijo na medfrekvenčno in demodulirajo ter prenašajo v glavno distribucijsko omrežje.

Demodulirani signali se nato frekvenčno modulatorijo in prenašajo po kablju do mikrovalovnih oddajnikov.

Celotni ojačevalni sistem bo prav tako urejen na PTT centru. Na istem stolpu bo nameščena

antena za satelitski sprejem in mikrovalovni link za sprejemanje signalov iz Plešivca. Glavna distribucijska postaja bo prav tako na PTT centru, kjer bo možno organizirati manjši krajevni studio, za prenašanje lokalnega programa. Glavna postaja torej skrbi za obdelavo vseh sprejemnih signalov, ki jih pošlje v razdelilno omrežje, tega pa sestavljajo kooaksialni kabli z različnimi ojačevalniki.

Primarni kabelski razvod poteka v zemlji do posameznih naselij. Ojačevalniki so v posebnih vodotesnih ohišjih, pritrjenih na betonskih podstavkih. Sam linijski ojačevalnik je v litem ohišju z vgrajenim stabiliziranim usmernikom.

Primarni kabelski razvod se iz glavne postaje na PTT centru razdeli v 2 glavni veji po PTT kabelski kanalizaciji ali v zato izkopanih kanalih. S temi vejami bi pokrili področje naslednjih KS v občini Velenje:

1. KS Edvarda Kardelja, Šmartno, Konovo, Salek, Bevče,
2. KS Titovo Velenje — Levi breg, Titovo Velenje — Desni breg, Staro Velenje, Podkraj, Kavče, Stara vas, Pesje.

Sekundarni razvod se začne z odcepom iz primarnega razvoda in pokriva posamezna področja naselja.

Tudi tu se uporabljajo ojačevalniki, vendar brez kontrole delovanja. Kabelska povezava je speljana delno v zemlji in delno po zraku. S pomočjo kabla z nosilno vrvjo je možna povezava iz objekta na objekt.

Notranji razvod pomeni instalacijo po individualnih in blokovnih objektih. Iz sekundarnega razvoda vodimo signal preko odjemalcev z različnim dušenjem direktno ali z dodatnim ojačanjem s pomočjo hišnih ojačevalnikov. Na stičinah je zagotovljen signal 1 mV za TV in 0,5 mV za UKV. V redkeje naseljenih krajih je smiselno in ceneje prenašati TV signal v frekvenčnem pasu od 48-300 MHz.

vendar je za tak sistem potrebno dodatno uporabiti konverter pred TV sprejemnikom, ali TV sprejemnik s CATV kanalnikom, ki pretvori posebne TV kanale na UHF področje.

Pri izgradnji kabelsko distribucijskega sistema Titovo Velenje so najdlje v KS Šmartno kjer je urejeno že celo sekundarno omrežje. Trenutno potekajo aktivnosti za postavitev antenskega stolpa in glavne postaje, ter montaže primarnega kabelskega omrežja.

Predvidevamo, da bo možno cel sistem spustiti v poizkusno obratovanje že od 1. julija 1987.

Takrat bodo krajani Šmartnega lahko prvi gledali vse tiste programe, ki so bili predvideni za izgradnjo v I. fazi.

Tudi nekatere druge KS v občini so pri izvajanju izgradnje KDS zelo aktivne, tako so v KS Pesje in KS Podkraj že položili kooaksialne kable sekundarnega razvoda, aktivno pa se pripravljajo na polaganje primarnega kabla.

Krajani teh KS, predvsem pa KS Šmartno se dobro zavedajo, da lahko predvsem s svojo aktivnostjo in odločnim pristopom pospešijo izgradnjo sistema.

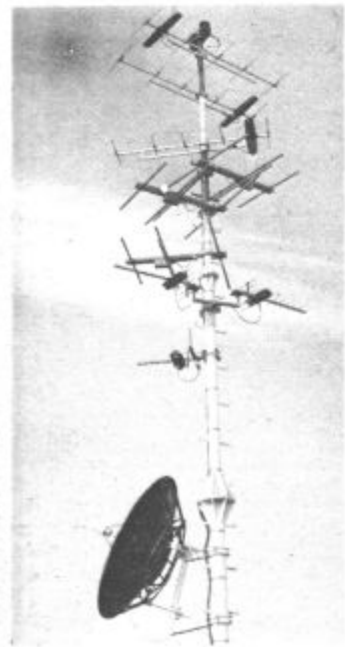
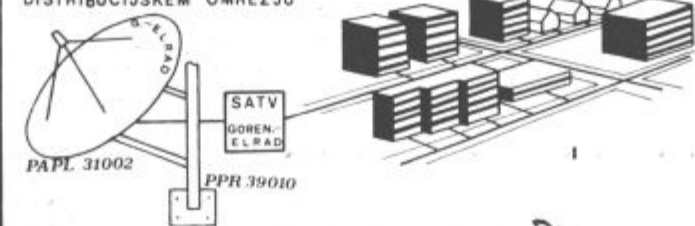
Marjan Tofant

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA IZGRADNJO KABELSKEGA IN DISTRIBUCIJSKEGA SISTEMA (KDS)

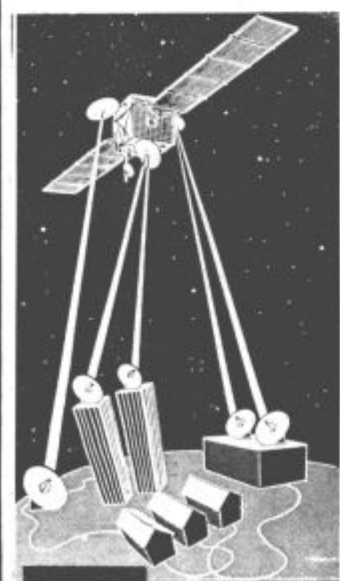
V Titovem Velenju deluje odbor, za koordinacijo izgradnje KDS v občini Velenje.

IGOR SIMONČIČ (GORENJE) predsednik, Ljubiša Savović (Občinska konferenca SZDL), Stefan Zidanšek (Podjetje za PTT promet), Stojan Kukovica (Delovna skupnost SIS gospodarskih dejavnosti), Boris Zakošek (Center za informiranje, propagando in založništvo T. V.), Drago Bizjak (SOZD Rudarsko energetski kombinat), Miro Bukvič (DO Vegrad), Miro Sajko (Krajevna skupnost Šmartno), Karli Stropnik (Izvršni svet SO Velenje), Rado Slanc (DO ERA), Milan Knežević (Delovna skupnost SIS gospodarskih dejavnosti), Ivan Gaber (Skupščina občine Velenje — sekretar odbora), Igor Naraks (SLO IN DS), Franc Zemva (Ljubljanska banka — temeljna banka Titovo Velenje), Alojz Maček (DO ESO), Marjan Tofant (DO GORENJE SERVIS), Samo Šter (RTV Ljubljana).

SKUPINSKI SPREJEM V KABELSKEM DISTRIBUCIJSKEM OMREŽJU

Takišen antenski sistem bo v kratkem postavljen na PTT centru v Titovem Velenju

Obdobje satelitske televizije se je že pričelo. Programe, ki jih prenašajo sateliti ECS I in Intelstat VA je možno spremljati tudi pri nas.

REK Elektrostrojna oprema

Zmorejo tudi najbolj zahtevna dela

V Rekovi Elektrostrojni opremi si na vso moč prizadevajo, da bi uspešno premagovali nič kaj lahko gospodarsko stanje pri nas. Zato so njihovi načrti in hotenja za povečan tehnološko-proizvodni program smelo zastavljali. S svojimi strokovnimi kadri in s sodobno tehnološko opremo se zlasti v zadnjem času v tej delovni organizaciji lotevajo izredno zahtevnih del. Na nekaterih novih objektih so opravili tudi tako zahtevna dela, da so se z njimi povzpeli v sam vrh in zanje prejeli posebna priznanja.

Pred kratkim so slavili novo delovno zmago. Uspešno so namreč sklenili dela na Jeklarni 2 na Jesenicah. Zaupana sta jim bila dva projekta. Elektrifikacija, procesno vodenje transporta legur in dodatkov ter energetika in procesno vodenje, čiščenje in razrez slabov ter odlaganje na depozit. To pri obeh procesih pomeni kompletno avtomatizirano vodenje z računalnikom. Ob tem je pomembno tudi to, da so z domačo opremo, denimo z elektromotorji Sever, prihranili dragocene devize.

O tem zahtevnem in za jugoslovanske razmere vrhunskem delu na Jeklarni 2 na Jesenicah je namestnik vodje projekta, sicer vodja Elektromontaže v ESU Dominik Bastič povedal naslednje: Ko smo podpisali pogodbo na ključ, je bil za nas to velik iziv. Tehnologi firme Manesmann-Demag, ki je bila nosilec strojno-tehnoloških projektov, so nas kar nezaupljivo gledali. Pri adjustaži so nas celo opozorili, da tega ni sposobna narediti nobena jugoslovanska firma. Mi

smo si ob tem rekli, da se bomo tudi zato kar se da potrudili in opravičili zaupanje naročnika. Zahtevnih nalog, kompletnega projektiranja, izvajanja del, montaže elektroopreme, puščanje v pogon in šolanja kadrov smo se lotili z vso resnostjo, odgovornostjo in z velikimi naporji. V obseg del je sodilo tudi upravljanje z računalniki, zato smo za ta dela vključno z računalniki izbrali Gorenje-Procesno opremo. Danes, ko je to delo za nami in smo ga uspešno opravili tudi zaradi predhodnega znanja na podobnih objektih, lahko lažje gledamo v prihodnost z zagotovilom, da bomo dobili nova naročila. Tudi priznanja za opravljeno delo na Jeklarni 2 je porok za to.

Omenimo le nekaj strokovnjakov, ki so s sodelavci z elektro področja v Esu, delali na tako zahtevnem projektu. Dominik Bastič je bil namestnik vodje projekta, Anton Lampret je projektiral transport legur, adjustažo je projektiral Rajko Majhen, za komercialno in tehnično obdelavo je skrbel Marko Balažič in še bi lahko naštevali.

Zadnjo soboto v maju so v Esu za strokovne sodelavce pripravili ogled Jeklarni na Jesenicah kjer jim je ekipa, ki je vodila dela na tem objektu pokazala in demonstrirala celoten proces, voden z računalnikom. Po ogledu so pripravili še strokovni posvet, na katerem so si izmenjali izkušnje, vtise in strokovna mnenja, ki so se še kako pomembna in koristna za bodoča dela. Zato so takšni strokovni ogledi in posveti ob tem že skorajda nujni.

B. Mugerle

Dominik Bastič razlaga delovanje preko kontrolne in upravljalne plošče

Praznik KS Edvarda Kardelja

Pester program

Krajani krajevne skupnosti Edvarda Kardelja praznujejo 12. junija svoj krajevni praznik. Letošnji, že peti, je bil še posebej slovesen, saj so ga obeležili s številnimi kulturnimi in športnimi prireditvami.

Seveda pa so v času praznovanja temeljito pretresli tudi svoje delo, s katerim v celoti še vedno ne morejo biti zadovoljni, pa čeprav jim je v zadnjem času uspelo razrešiti

nekaj perečih problemov. Še vedno pa jim ostaja odprto vprašanje odvodnjavanja Kardeljevega trga, prav tako tudi še niso razrešili v celoti problematike pokritih parkirišč (predvsem pod Kardeljevimi trgovinami). Veliko aktivnosti pa namenjajo v zadnjem obdobju v tem predelu Titovega Velenja ureditvi kabelsko distribucijskega omrežja.

S praznovanjem so pričeli že v

Pripadniki Civilne zaštite, prve medicinske pomoči ter gasilci so prikazali reševanje iz stanovanjske stolpnice

Na slavnostni seji skupščine krajevne skupnosti so krajani krajevne skupnosti ocenili svoje delo ter spregovorili o trenutnih in nadaljnjih nalogah

Salek

Za pokal Šaleške doline

Zadnja, prijetno sončna nedelja je bila zares primerna za gasilsko tekmovanje. Tako kot vsako leto v tem času, so se tudi letos zbrale v Saleku, na vabilo tamkajšnjega gasilskega društva, gasilske enote iz vse Slovenije. Kar okoli 100 jih je bilo. Približno tisoč gasilcev in gasilk si je prizadevalo, da bi z dobrim znanjem, ki ga v praksi večkrat uporabijo za reševanje zasebne in družbene imovine pred ognjenimi zublji, osvojili pokal Šaleške doline. Prav vsi so prikazali veliko znanja in kar je še posebej razveseljivo, tudi veliko mladih je bilo med njimi.

(bz)

četrtak, 11. junija, ko so najprej otvorili prostore društva prijateljev mladine in pripravili razstavo knjig v stanovanjski stolpnici Kardeljev trg 5. Ob 17. uri se je začela velika vaja civilne zaštite, prve medicinske pomoči in gasilskega društva. Prikazali so reševanje iz goreče stanovanjske stolpnice. Za tem so si krajani lahko ogledali eno izmed urejenih zaklonišč. Zvečer pa je bila še slavnostna seja skupščine krajevne skupnosti, na kateri so ocenili opravljeno delo, spregovorili o trenutnih in nadaljnjih nalogah ter podelili društvu prijateljev mladine bronasti znak Osvobodilne fronte za zares prizadevno in aktivno delo.

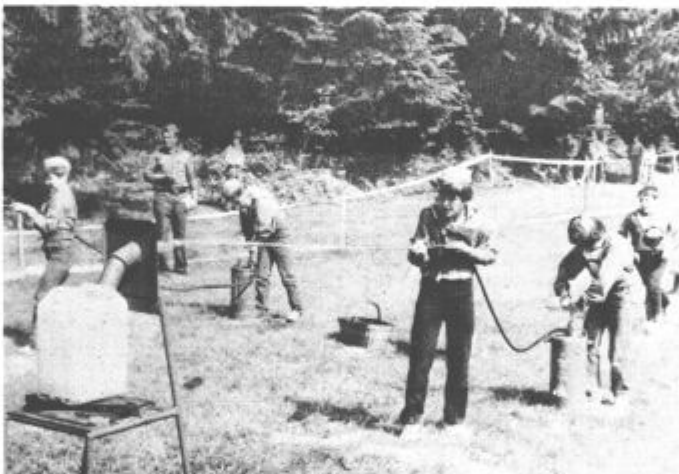
V petek popoldne so predstavili v novo odprtih prostorih društva prijateljev mladine, na Kardeljevem trgu 5, knjige za odrasle in vpisovali v knjižnico, osnovnošolci pa so ta dan poslikali betonske stene in ograje. Zvečer je bil še promenadni koncert, krajani pa so si organizirano ogledali spominsko sobo Edvarda Kardelja v domu borcev in mladine. V soboto popoldne so pripravili turnir v malem nogometu, nato pa za vse krajane na Trgu Edvarda Kardelja družabni večer.

V nedeljo dopoldne je društvo prijateljev mladine otvorilo še prenovljene prostore na Stantovi 2, ob 11. pa je bil na Kardeljevem trgu kulturni program, družabne igre in sejem rabljenih igrač. Praznovanje so sklenili popoldne, z zaključnim turnirjem v malem nogometu.

M. Zakošek

Občina Mozirje

Vrsta gasilskih tekmovanj

Najmlajši in starejši so se zares trudili in pokazali veliko znanja in spretnosti

Pred kratkim je bilo v Lučah ob Savinji člansko in mladinsko gasilsko prvenstvo občine Mozirje. Nastopilo je 32 desetin. Pri članih so zmagali gasilci iz Nazarij, pred Gorico in Radmirjem, pri članicah Gorica pred Lučami in novo Štito, pri mladincih so bili najboljši Radmirci, pri mladinkah pa znova Gorica.

To nedeljo pa je bilo na Pobrežjih še občinsko tekmovanje pionirskih desetin in enot civilne zaštite iz krajevnih skupnosti in delovnih organizacij. Rezultati — pionirji A: 1. Gornji grad, 2. Gorica, 3. Bočna II; pionirke A: 1. Gorica, 2. Gornji Grad; pionirji B: 1. Nazarije, 2. Bočna, 3. Gorica; pionirke B: 1. Pobrežje, 2. Radmirje, 3. Gorica. Pri enotah civilne zaštite je bil vrstni red naslednji: 1. KS Gornji grad, 2. KS Nazarije, 3. Gorenje-Glin, 4. KS Rečica, 5. KS Luče.

Tri nova vozila

Dolgoletno sodelovanje članov gasilskega društva Gorica ob Dreti z gasilci iz zahodnonemškega Kürtne se je razširilo tudi na ostala društva Gornje Savinjske doline. Poleg strokovnih in tovariških srečanj se to medsebojno sodelovanje kaže tudi v zagotavljanju potrebne gasilske opreme, predvsem vozil. Pred štirinajstimi dnevi so gasilci iz Zvezne republike Nemčije znova obiskali mozirsko občino in s seboj pripeljali gasilsko cisterno in terensko vozilo za gasilsko društvo Rečica ob Savinji, ki bo v kratkem slavilo 105-letnico obstoja in še eno terensko vozilo za društvo z Gorice.

Tri nova vozila za gasilce mozirске občine

17. junij — praznik KS Šaleka in Gorice

17. junij je praznik dveh krajevnih skupnosti — krajevne skupnosti Gorica in krajevne skupnosti Šalek. Letošnje praznovanje bo skromnejše. V krajevni skupnosti Šalek se je v torek že sestal svet krajevne skupnosti, kjer so podelili tudi priznanja, v krajevni skupnosti Gorica, pa bodo imeli slavnostno sejo s po-

delitvijo priznanj Osvobodilne fronte v petek, ob 17. uri v Merxu.

Danes zvečer pa se bodo v prostorih krajevne skupnosti Gorica srečali s tremi »okroglimi« jubilarji, skupaj s krajevno skupnostjo Šalek pa so pripravili že tradicionalno srečanje najstarejših krajanov, to je vedno nadvse

prijetno in bo v soboto v osnovni šoli bratov Mravljakov, pričelo pa se bo ob 18. uri.

V krajevni skupnosti Šalek bodo praznovanje sklenili v nedeljo dopoldan, ko bodo v Gasilskem domu podelili vojaške knjižice nabornikom tega kraja.

(mkp)

Počitniško

delo

Le še prihodnji teden in šolska vrata se bodo za nekaj časa zaprla. Društva prijateljev mladine po krajevnih skupnostih občine Velenje se na ta čas že skrbno pripravljajo. Poskrbeli bodo za tiste otroke, ki bodo počitniški čas preživljali doma.

Pripravljali bodo različne občasne dejavnosti, poskrbeli pa bodo tudi za organizirano delo z otroki, zato potrebujemo animatorje počitniškega dela. K sodelovanju vabijo dijake in študente, stare vsaj 18 let.

Vse podrobnosti dobite pri predsednikih društev prijateljev mladine po KS ali na občinski zvezi prijateljev mladine Velenje.

POSLIKALI SO BETONSKE STENE — Vsako leto, ob 25. maju, je organizirala občinska zveza prijateljev mladine, na Titovem trgu v Titovem Velenju, risanje na asfalt. Letos pa so se na pobudo društva prijateljev mladine krajevne skupnosti Edvarda Kardelja odločili za drugačno akcijo. Poslikali so betonske stene in ograje v omenjeni krajevni skupnosti. Tako so polepšali podobo kraja, saj so namesto monotone sivine betona zaživele podobe iz otroškega sveta.

(mz)

Iz Titovega Vrbasa v Titovo Velenje

Junuz in Dragan vez več med Titovimi mesti

Na dan mladosti, 25. maja, sta se na peš pohod iz Titovega Vrbasa proti Titovemu Velenju podala dva Sarajevčana, Junuz Zubčević in Dragan Kos. Cilj pohoda je bilo Titovo Velenje in v našem uredništvu sta se ustavila v četrtek, 11. junija. Za njima je bila pot dolga približno 600 kilometrov. Za kaj pravzaprav gre?

Junuz in Dragan sta se odločila, da bosta peš prehodila vse pomembne poti naše revolucije, poti po katerih je med vojno hodil tudi tovariš Tito. Do sedaj sta jih prehodila štirinajst. Zdaj bosta povežala tudi Titova mesta. Za njima je že 5200 kilometrov poti, kjer se srečujejo z vedno novimi ljudmi, sklepa nova prijateljstva, utrjujejo bratstvo in enotnost med narodi in narodnostmi naše lepe Jugoslavije. Kako lepa je, pa se najboljši vidi, ko greš peš.

Koliko kilometrov prehodita približno na dan, smo ju povprašali. Takole 35 do 40 kilometrov, včasih malo manj, pa zato drugič več, tudi šestdeset. Povsod pa sta lepo sprejeta, sta še posebno poudarila.

V Titovem Velenju sta se srečala s predstavniki družbenopolitičnih organizacij, da bi se z njimi dogovorila, kdaj bi bilo najprimerneje kreniti na pot, ki jo bosta začela tukaj. Takrat bo namreč »start« v Titovem Velenju in cilj v Titovi Korenici. Vmes pa gresta seveda domov.

Sicer pa sta Junuz in Dragan povedala tudi, da je v Sarajevu 32 planinskih društev, oba pa sta člana Planinskega društva Centrotans. V sarajevska planinska društva pa je vključenih kar 42 tisoč aktivnih planincev.

Oba pa bomo v našem mestu spet kmalu srečali.

(mkp)

Junuz Zubčević in Dragan Kos sta se oglasila tudi v našem uredništvu.

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Sklenili prvo leto uspešnega dela

O izobraževanju v tretjem življenjskem obdobju smo do nedavnega lahko brali predvsem v tujih časopisih oziroma takrat, kadar so naši o tem poročali. Zdaj pa je to izobraževanje zaživel že tudi

pri nas in med občinami, kjer so bili na tem področju najuspešnejši, je gotovo tudi naša.

Z negotovimi koraki so se za to obliko dejavnosti pred letom

dni odločile nekatere prizadevne članice podružnice Andragoškega društva Titovo Velenje. Bilo je pač nekaj povsem novega, novega tako za predavatelje, kot za tiste, ki naj bi posedli v klopi.

Negotove pa so bile tudi zaradi tega, ker niso vedele, če bo sploh kdo pripravljen sodelovati pri teh aktivnostih.

Danes imajo bogate izkušnje. Kar okoli 100 udeležencev je aktivno sodelovalo v dveh kroških pogovorne nemščine, angleščine, krošku kuhanja, ročnih del ter zgodovinsko etnološkem krošku. Udeleženci teh izobraževalnih oblik so se redno, po nekajkrat tedensko, sestajali in se izobraževali. Pa ne tako kot smo navajeni iz našega izobraževalnega sistema, ki je obvezujoč, ki ga moraš obvladati, če želiš nekaj postati. Njim tega ni več treba, zato se izobražujejo po lastnih željah in interesih. Učijo se tisto, kar si zares sami želijo in to je pogosto povsem nekaj drugega, kar je človek opravljal v svojem poklicu. Poleg omenjenih izobraževalnih oblik pa so organizirali še občasne plesne večere.

Takšen večer so pripravili tudi v nedeljo in z njim zaključili letošnje aktivnosti.

Vsi kroški so predstavili svojo dejavnost, pripravili pa so tudi prireditve — Pokaži kaj znaš. Bilo je veselo in zanimivo in razšli so se z željo, da se kmalu spet srečajo, da Univerza za tretje življenjsko obdobje aktivno zaživi spet jeseni.

M. Zakošek

S sklepno prireditvijo, ki so jo pripravili v Rdeči vrtnici hotela Paka, so zaključili prvo leto uspešnega dela.

Zanimiva etnološka razstava na šoli Veljka Vlahovića

Kaj vse še skrivajo podstrešja ali hranijo stare mame!

Raziskovalna naloga o jarmu, ki so jo učenci z osnovne šole Veljka Vlahovića v Titovem Velenju izdelali za jugoslovanske pionirske igre, jim je dala novih moči. Spodbudila jih je, da so pripravili pravo etnološko razstavo starih predmetov. »V glavnem smo jih poiskali pri starih mamah in sorodnikih, brskali smo po podstrešjih,« so pripovedovali Matija Lah, Davorin Storgelj in Marko Mandić, pa Romana Prižek in Boštjan Repas skupaj s tovarišico Jožico Andrej, »nekaj predmetov pa so za razstavo prispevali tudi učitelji.«

Nastala je zanimiva in skrbno postavljena etnografska razstava, vredna pogleda. Z zanimanjem si jo ogledujejo predvsem učenci te šole, čeprav jo lahko pridejo pogledat tudi drugi. Mladi, ki so razstavo pripravili, obiskovalce tudi vodijo po njej, se zaustavijo ob posameznih razstavljenih predmetih, o katerih tudi zelo veliko vedo in jim ob marsikaterem predmetu povedo celo zgodovino.

So se ljudje od teh starih predmetov, čeprav samo začasno, ker jih bodo vrnil, težko ločili? »Ne, radi so nam jih dali,« so povedali vsi v en glas, »tisti, ki nas poznajo seveda, drugje je bilo malo težje. Zelo smo si želeli, da bi lahko tukaj razstavili tudi sprehajalno palico grofice Adamovič, pa nam ni uspelo. Lastnik si je verjetno mislil, da nanjo ne bomo dovolj skrbno pazili. In tako ni bilo nič iz tega, čeprav je tovarišica napisala potrdilo, da jo bomo čuvali in tudi vrnil.«

Bili so si enotni, da je to delo izredno zanimivo, zato ni nič čudnega, kot je rekla tovarišica, da so bili učenci, izredno veliko jih je sodelovalo, v glavnem pa učenci 6. razreda, tako prizadevni. Čas ni bil nikoli vprašanje.

Da pa so za vse tisto, kar razstavljajo, našli tudi ime, so si pomagali s knjigami, v veliko pomoč pa so jim bili tudi starši. »Pri postavitvi razstave sta bila glavna Marko in Boštjan, ki sta imela

sama tudi zelo veliko idej,« je povedala tovarišica. Vse razstavljene predmete so lepo opremili z napisi, o kakšni stvari napisali

tudi kaj več in glede na to, da česa podobnega niso delali še nikoli, jim je uspelo več kot odlično. (mkp, bz)

Predmete so zbrali in postavili sami.

Živeti z multiplo sklerozo

»Ko zveš, ne smeš misliti na najslabše«

Drobna rdeča knjižica. Napotki za življenje z multiplo sklerozo. Berem: »Teško jo je sprejeti. Ko človeku prvič povedo, da ima multiplo sklerozo, ga to ponavadi potrese in zbega. Večini namreč pomeni prizadetost, nezmožnost, pa naj bo ta še tako neznatna ali pa huda. Ali pa si pod multiplo sklerozo predstavljamo življenje v vozičku.« Berem naprej: »Vendar to ni prava slika! Več kot polovica ljudi, ki imajo multiplo sklerozo, ne bo nikoli pokazala kakšnega vidnega znaka nezmožnosti ali prizadetosti in manj kot eden od petih bo kvečjemu pristal v vozičku.«

Potem razmišljam, razmišljam o pogovoru s Francem Golobinekom, ki s to diagnozo živi že več kot deset let, in ki se skupaj z ženo razdaja bolnikom na našem področju. Poverjenik društva za multiplo sklerozo Slovenije v občinah Velenje in Slovenj Gradec je. Razmišljam o času, od izbruh bolezni do končne diagnoze, o tem, da bolezen napada mlade, od 20. do 40. leta, zelo redko prej ali kasneje, o tem, da te ljudi pogosto obtožujejo lenobe, čeprav so v resnici le manj pri močeh. Razmišljam o njegovih besedah: »Veliko je takšnih, ki jim na zunanji mi videti bolni. Bolezen ima več obrazov. Bolnika na cesti za naša, se spotakne. Ljudje pa te gledajo kot pijanca.«

Ini berem naprej: »Diagnoza multiple skleroze ni obsodba na življenje z nezmožnostjo; je pa svarilo, da bo od zdaj naprej treba bolj paziti na to, kako človek živi in kaj dela.«

Slišim kot odmev, ki se mi vedno znova vrača paziti na to, kako človek živi in dela! Paziti na to! Že, a najprej se je treba sprijazniti z njo, jo sprejeti. Ko je to za tabo, verjetno je to najtežje obdobje, lahko tudi paziš in živiš z njo. »Ko sem sam zvedel,

Franc Golobinek: »Takrat, ko zveš...«

sem se zaprl vase. K sreči pa imam dobro ženo. Spodbujala me je, govorila — greva ven, če obležiš, potem boš za vedno obležal. Kako prav je imela. Veliko je pri tej bolezni odvisnega od tvoje lastne volje, veliko od razumevanja v družini,« je pripovedoval.

V poverjeništvu društva na tem področju je vključenih 24 bolnikov iz občine Velenje in 16 iz občine Slovenj Gradec. Težko

pa je najti dva, ki imata povsem enako obliko. Člani so veseli obiskov, veselih srečanj, ki jih imajo vsako leto. Seznajajo se o novih stvareh na tem področju, eden drugega spodbujajo, izmenjujejo izkušnje, pogovorijo se vsem, kar jih teži. Regijsko srečanje bolnikov z multiplo sklerozo bo 20. junija na Rogli, društveno teden dni prej, 13. junija na Bledu. »Naj izkoristim to priložnost in povem, da imajo za nas izredno veliko razumevanja v Gorenju in Rudniku lignita Velenje, ki sta naše regijsko srečanje tudi denarno omogočila, upamo pa, da bo tudi Vekos, kamor smo prav tako naslovlili prošnjo,« je rekel Franc Golobinek.

Veliko lepih besed je imel tudi za Zdravstveni center Velenje, kjer bolnikom še posebno stojijo ob strani dr. Hribarjeva, dr. Zubrova in dr. Bergant, veliko lepih besed tudi za dr. Končanovo, ki dela v Ljubljani. »To je naša zdravnica. Vsak bolnik se najprej zateče k njej, ker bolezen najbolj pozna.« Same pohvalne besede je imel tudi za zdravilišče Topolšica in ni skrivaj, da ima le redkokatero poverjeništvu društva za multiplo sklerozo Slovenije toliko razumevanja in pomoč v svojem okolju kot ravno to.

Društvo svojim članom tudi denarno pomaga. »Večina jih zboli v najlepših letih, izredno redko bolezen izbruhne pred dvajsetim letom ali po štiridesetem. In v teh letih človek še nima veliko delovne dobe. Veliko se jih inva-

lidsko upokoji, z malo leti delovne dobe pa je tudi pokojnina nizka,« je pripovedoval.

Ko smo pregledovali poročila za letno skupščino društva smo iz njega razbrali, da je tri četrtina članov (v društvo je vključenih približno 600 članov) odvisnih od pomoči okolja, ta pomoč je sicer različna — od delne do popolne pomoči, ena četrtina članov pa je redno zaposlena, s polnim ali polovičnim delovnim časom in samostojna v življenju.

Franc Golobinek še dela, štiri ure. Ne sicer kot strojni nadzornik v jami kot je pred izbruhom bolezni, ampak na rudniku ureja tehnično dokumentacijo.

»Takrat, ko zveš, ne smeš misliti na najslabše. Takrat se je treba še bolj truditi, da ostaneš aktiven, da se giblješ, da skušaš živeti normalno. Medicina vsak dan napreduje. Želimo si, da bi tudi za nas našla zdravilo. Pa še nekaj — najbolj hudo je, če koga takrat, ko je že tako prizadet, zapusti partner. Pa bi ga tako potreboval!« Tako je sklenil pogovor Franc Golobinek, ki ga člani poverjeništvu dobro poznajo. Skupaj z ženo, ki mu je v veliko pomoč tudi pri tem zahtevnem in humanem poslanstvu se velikokrat oglašata pri kakšnem članu in mu z lepo besedo vlivata novih moči za boj proti bolezni, ki jo nekateri ne brez razloga imenujejo — bolezen s tisočimi obrazi.

Milena Krstič-Planinc

Tekmovanje mladih računalničarjev

Marko Robnik najboljši v Sloveniji

Marko Robnik je dijak Centra srednjih šol Titovo Velenje. Usmeritev — računalništvo. Letnik — tretji. Tako bi ga lahko predstavili, če bi se z njim srečali slučajno. Ker pa se nismo, je treba k temu podatku dodati še, da je Marko med najboljšimi mladimi računalničarji v Sloveniji. To je potrdil na republiškem tekmovanju, ki je bilo v Novi Gorici, v okviru gibanja Znanost mladini, kjer je sodelovalo blizu 180 mladih, od tega enajst iz velenjskega Centra srednjih šol.

»Z računalništvom sem se začel ukvarjati pred približno tremi leti. Tako amatersko, takrat je bila prava moda hišnih računalnikov in dobil sem SPECTRUM. Najprej sem se spoznaval z jezikom, privlačile so me tudi igrice, potem pa sem začel programe sestavljati tudi sam. To mi je bilo še posebno zanimivo. Vpisal sem se v računalniško usmeritev in tako,« je pripovedoval, kot da to, da si najboljši v svoji republiki pač ne more biti kaj posebnega.

Na začetku pri nas za mlade računalniške nadobudneže ni bilo dovolj literature. Za zahtevnejše stvari si je bilo potrebno pomagati s tujo literaturo. »Vendar mi je na začetku zadoščala tudi domača, saj ko začneš, pač ne znaš veliko.«

Marko nam je povedal tudi, da doma trenutno nima

Marko Robnik: »Bila je prava moda hišnih računalnikov.« (foto: B. Zakošek)

računalnika, da pa zato z njim dela na šoli. Še posebno je navdušen nad računalnikom APPLE s katerim veliko dela in služi tehniki programiranja na računalniški usmeritvi. Poleg tega pa imajo na Centru še nekaj Dialogov, Partnerja in Sokol — 2.

Kako so se na republiško tekmovanje pripravljali? »Ne posebno veliko. S pripravi smo pričeli približno štirinajst dni prej, naša mentorica pa je bila tovarišica Pačnikova.«

Marko Robnik je štipendist Gorenja. Je treba še kaj dodati? Morda to, da bo Marko, ko bo šolanje končal, gotovo še kako opravičil naložbo Gorenja vanj.

M. Krstič-Planinc

Zlatoporočnica Ana in Jože Grebenšek

Od kod toliko dobre volje

Petdesetletnico skupnega življenja sta pretekli mesec v krogu svojih najbližjih slavila Ana in Jože Grebenšek iz Kavč. Ana se je rodila 2. julija 1910 v Zgornji Ponikvi pri Zalcu, kot najmlajša izmed šestih otrok. Doma so imeli veliko kmetijo, zato trdega dela nikoli ni manjkalo. Kljub težkemu delu, ki ga je Ana opravljala že v rani mladosti, je našla toliko časa, da se je vpisala v gosposinjski tečaj, igrala v raznih igrah, pela, česa vsega ni počela. Največje zadovoljstvo ji je bilo druženje s sovrstniki. Imela je rada veselo družbo, saj se je v njej najbolj počutila, ker je tudi sama vesela narave. Še danes te hitro spravi v smeh, čeprav jo tare bolezen. V življenju ji ni bilo nikoli ničesar pretežno, če pa je že bilo hudo, si je pomagala z dobro voljo in s ponosom, pa je šlo, pravi Ana.

Jože je domačin iz Kavč. Rodil se je 19. februarja 1913. Star komaj tri leta je izgubil očeta, ki je padel v prvi vojni. Tudi Jožetu življenjska pot ni bila posuta z rožicami. Že zelo zgodaj je moral poprijeti za najtežja dela, saj mati vsega ni zmogla sama. Leta 1928 se je zaposlil na rudniku in delal v jami. Kasneje je bil nekaj časa brez zaposlitve, potem pa se je zaposlil v Zabukovici in pet let delal celo v rudniku v Srbiji. Končno je delal v velenjskem rudniku in se zaradi poškodbe, ki jo je staknil v jami, invalidsko upokojil. Tudi Jože se je kot mladenič vključeval v razne aktivnosti, delal je v kulturnem društvu.

prepeval in podobno. V partizanih je bil ranjen v obeh nogi, posledice pa zaradi drobecv krogle čuti še danes ob vsaki spremembi vremena.

Jože je doma prevzel kmetijo, 5. maja 1937 pa sta si z Ano nadela prstana. Z Jožetovo mamo so skupaj pričeli obnavljati hišo, ki jo je čas že močno načel. V Grebenškovi družini se je rodilo troje otrok, hčerka in dva sinova, od katerih je eden umrl že kot dojenček. Ana in Jože sta otrokoma vseskozi pomagala, da sta se lahko čimprej osamosvojila. Hčerki še danes, hišo ima povsem blizu domačije, pomagata pri lažjih opravilih. To zelo rada postorita, ker sta bila vse življenje vajena težkega dela, pa čeprav jima zdravje ne služi najbolje. Jožeta ob bolehnih nogah daje še astma, Ana pa je bila šestkrat operirana na kolkih, zato si pri hoji pomaga s palicami.

Sami smo se lahko prepričali, ko smo ju obiskali, da v družini vlada popolno medsebojno razumevanje, pozornost drug drugemu in seveda polna mera dobre volje. Z eno besedo — srečna sta. Živita z možovo pokojnino in si ne želita nič drugega, kot da bi bilo še naprej tako kot je. Zlata poroka, ki so jo opravili zaradi Anine bolezni kar doma, bo zlatoporočencema ostala v nepozabnem spominu, še zlasti vesela sta bila priložnostnih daril in pomladanskih šopkov. Ani in Jožetu tudi naše iskrene čestitke.

B. Mugerle

Ana in Jože Grebenšek: »S trdim delom in dobro voljo sva zmogla vse«

Kulturno društvo Šmartno ob Paki

Upravičeno ponosni na dosežene uspehe

»Kaj pomeni biti amater, ljubitelj? Pomeni pripraviti eden ali dva celovečerna nastopa, imeti 40 do 80 vaj v eni sezoni, imeti toliko in toliko predstav, pomeni veliko organizacijskega in mentorskega truda, žrtvovati nešteto ur prostega časa, nastopiti v vseh mogočih in nemogočih razmerah, pomeni vaditi v mrzli dvorani, »tolči« se za žarnico v reflektorju, divjati s severnega konca Evrope v domači kraj, da boš pravočasno ujel začetek predstave, pomeni mnogim drugim neizmerljivim, drobnim in velikim odrekam, odigrati v desetih letih 300 predstav in imeti več kot 400 vaj, pomeni... Reš, kaj bi se lahko pomenilo? Da to ni več amaterizem? Je, čisto pravi. Kajti, če bi vse to počeli kot profesionalci za denar, bi že davno rekli: »Ne, hvala. Za tak denar se vse to ne izplača delati.« Denar spremeni svojo vrednost. In ko se zastrupiš s tem uničujočim spoznanjem, ga nikoli več ni dovolj. Ideal pa ne devalvira, le izgubiš ga lahko!«

S temi besedami je končala svoje poročilo o opravljenem dvoletnem delu na sobotnem občnem zboru predsednika kulturnega društva iz Šmartnega ob Paki Mija Žerjav. Uvod dovolj pove. Zagotovo pa to, da šmárški kulturniki presegajo vse meje ljubiteljskega, da sodijo med najvestnejše kulturne zanesenjake daleč

naokoli. Povsod so. Ljudje, ne samo tisti, ki radi zahajajo v kulturne hrame, ampak tudi drugi, vedo zanje. Tudi trud, da bi ohranili kulturno dediščino svojega kraja, ki je marsikje danes zastal, najdemo pri njih, da o bogatem in pestrem kulturnem poslanstvu, ki ga opravljajo, raje ne govorimo. Zato je ocena za njihovo delo — zelo uspešno — povsem prava.

Kot so ugotovili na sobotnem občnem zboru, so uspehi, doseženi v zadnjih dveh letih, napovedi ali ugotovitve, da z lepimi stavbami zame ljubiteljsko delo, postavili na glavo. Obnovljen kulturni dom služi svojemu namenu, postaja središče vsega dogajanja v kraju, zbirališče krajanov... Veselje, ki ga ob otvoritvi za krajevni praznik pred dvema letoma niso mogli skriti, so si na samem začetku sobotnega občnega zbora ogledali na filmskem platnu. Resnično, primerjaš ga lahko z veseljem otroka ob nakupu nove igrače.

Delo za njegovimi zidovi je steklo, vendar ne brez takšnih ali drugačnih težav. Potrebno se je bilo navajati na nov red, postoriti marsikaj — opremiti oder z lučmi, narediti most nad odrom, opremiti društvene prostore. Zagotovo je prav takšno delo povzročilo kdaj pa kdaj nestrpnost ter tu in tam slabšo pripravlje-

nost za skupne akcije. Ampak, če se hoče, se da!

In kaj so delali šmárški kulturniki v zadnjih dveh letih? Delo vno so obeležili 80-letnico kulturnega snovanja pod goro Ojko, 10-letnico Gledališča pod kozolcem, prav takšen jubilej so slavili folkloristi, pridno so ustvarjale vse sekcije društva. Tudi gostovale ali povabile v goste druge skupine. Skrb za izobraževanje članov velja prav tako omeniti. Priznanje občinske kulturne skupnosti je letos resnično prišlo v prave roke tako po zaslugi folkloristov, ki so s svojimi nastopi popestrili marsikatero prireditev doma, v drugih krajih in izven meja naše domovine, gledališčnikov, ki so stopili na odrske deske 55-krat, članov moškega pevskega zbora kot tudi literatov in likovnikov. Le plesni skupini zaenkrat še ni uspelo nastopiti.

O uspehih, ki potiskajo težave šmárških kulturnikov v ozadje, bi lahko še pisali. Vendar so za delo v prihodnje pomembnejše smernice. Kulturno društvo bo še naprej organizator kulturnega življenja v kraju, skrbelo za primeren izbor predstav za otroke, odrasle, mladino ter poleg domačih prireditev organiziralo gostovanje tujih skupin. Najpomembnejše pri tem pa je iskanje novih oblik dela ter skrb za vključeva-

nje mladih v to dejavnost. Kot so dejali, jedro in to dokaj trdno, imajo. Le vez, ki se ob odhodu mladih kulturnikov iz osnovne šole zrahlja, je treba bolj priviti. Vendar ne s silo, ampak s takim delom, ki bo mlade vabil v ljubiteljsko dejavnost na tem področju.

Ob koncu občnega zbora so izvedli še volitve. V novem izvršnem odboru je precej mladih kulturnikov tega kraja. Po 12 letih predsednikovanja pa so gledališčniki predali dirigentsko palico folkloristom. Novi predsednik šmárškega kulturnega društva je namreč vodja folklorne sekcije Franci Lesjak.

-tap-

PRIREDITVE

Sobota, 20. junija, ob 18. uri glasbena šola Frana Koruna Koželjskega v Titovem Velenju

OBČINSKA REVIIJA ODRASLIH PEVSKIH ZBOROV IN OKTETOV

Vstopnice 500 dinarjev. Vabi Zveza kulturnih organizacij občine Velenje.

Knjižni kotichek

Mesec je naokrog in znova smo zavili v knjižnico kulturnega centra Ivana Napotnika v Titovem Velenju, da bi vse, ki si krajšajo čas z branjem knjig, seznanili z novostmi s knjižnih polic.

Pionirska knjižnica: knjižničarke tega oddelka ob prebiranju statističnih podatkov ugotavljajo, da jih obišče vsak mesec več najmlajših bralcev. Žal, pa imajo zanje na voljo le malo knjižnih novosti. Je pač tako, da je tudi tu pomanjkanje denarja glavni krivec za tako skromno ponudbo. Sicer pa je pionirska knjižnica v prejšnjem mesecu obiskalo 2661 mladih bralcev, 43 se jih je vpisalo na novo. Izposodili so si več kot 5000 knjig, med njimi približno 500 strokovnih. Najbolj iskane knjige — jasno Zvitorepec (Trdonja, Lakotnik, ...)

Pri naštevaju novosti pa bomo najprej razveselili najmlajše bralce. Izpod peresa znane njihove pisateljice Branke Jurca je izšla knjižica **Modra kapica in začarani volk**, Marija Vogelnik je zanje napisala **Kam barčica, kam deščica**. Cicibani lahko izbirajo med priredbo Prešernovih pesmi **Zmerom svojo goni slavček**, zagotovo pa se bodo ti nadvse razveselili štirih novih Disneyevih knjig. Zbirka za mladostnike pa je od meseca maja obogatena s knjigo Angela Cerkvenika **Blisk — to je zgodba o ljudeh in konjih**. Nič lažjega od kuhanja pa je našlo strokovnega priročnika za najmlajše kuharje.

Oddelke za odrasle: tako kot vedno doslej, nas je tudi tokrat »čakal« obsežen seznam novih del, med katerimi bo zagotovo našel kaj zase. Na knjižnih policah tega oddelka si bodo lahko odrasli izposodili delo **Zadnji kmečki punt** Janeza Zupana, v katerem avtor opisuje spor med kmečko, če naj rečemo s frazo, zdravo pametjo in topumnostjo državne administracije, ki skuša posegati v stoletne navade in naravne zakone; Ivan Sivec — **Beg pred senco** (obe sta iz Kmečke zbirke); kdor pa raje prebira zgodovinske romane, temu ponujamo v presoji delo Valentina Tratnika **Danes jaz, jutri ti**; v knjigi z naslovom **Slovo** se je avtor Pavle Zidar lotil bede človeka, ki zavrže svoje brate, korenine, svoj jezik, svojo rodno prst in te vrednote menja za tujino; Ljubezenski triptih Frančka Bohanca **Ilovica** je tudi po formalni plati zanimiva poizvedba sodasnega iskanja v slovenski književnosti, saj so v njej sproščeno in enovito povezane raznorodne stilne sestavine; nova slovenska knjiga je tudi črtica Kajetana Koviča **Iskanje Katarine**, odslej bodo bralci našli na knjižnih policah oddelka za odrasle tudi to delo,

pa dokumentarno pripoved Janeza Vipotnika **Spomini 48**, kolaradski dnevnik Alojza Rebulca **Vrt bogov**, dramo Dominika Smoleta **Igre in igrice**, v spremni besedi dela Vlada Žabota **Bukovska mati** samo med drugim prebrali: knjiga, ki jo imate v rokah, je prvenec mladega slovenskega pripovednika. Ne prezrite: to so nove zgodbe, napisane v novi pisavi. Tu in tam se gotovo najde kdo, ki raje prebira pesniške zbirke. Za te naslednje novosti: Drago Jančar **Triptih o Trubarju** — izšla je ob 400-letnici Trubarjeve smrti; Pavla Rovana **Odmevi**; Herman Vogel **Pajčevina in sveder**; Ivo Svetina **Marija in živali**. V zbirki psihološke knjižnice pa boste na novo našli deli Antona Trstenjaka **Človek in sreča** ter poljudno znanstveno stvaritev Jana Makaroviča **Sla po neskončnosti**.

Ljubitelji knjig tujih avtorjev se bodo gotovo razveselili romana **Zdravilo za ljubezen** Erdricha Lomseta, družbenega romana makedonske pisateljice Olivera Nikolove **Ozka vrata**, pa sentimentalno avanturističnega romana Victorie Holt **Rečna sorodnica**. Za nekoliko zahtevnejše je **Dragulj v kroni Paula Scotta**. V delu **Ženske pred večno pokrajino** si je avtor Heinrich Böll izbral za kraj dogajanja današnji Bonn. Za tiste, ki se za prej omenjene novosti ne bodo odločili, pa bodo morda raje posegli po biografskem romanu Dickensa, lahkonem romanu Daniele Steel **Sklenjeni krog**, po spominih Harnig C. Butcherja **Tri leta z Einsenhowerjem** ali po **Hiši duhov**.

Nič novega ne bomo povedali o najboljših iskanjih knjigah prejšnjega meseca. Se vedno so namreč to dela Holtove, Daniele Stelle, Sheldona, Fischerja, Vrebove, Podoželskega, zdravstva ter Božičeve Očeta Vincence smrti. Za konec obiska na oddelku za odrasle še nekaj statističnih podatkov: oddelke je v mesecu maju obiskalo 777 odraslih in 916 mladih bralcev. Novih je bilo 23. Izposodili pa so si, upamo, da tudi zares prebrali, 3921 knjig, od tega 1151 poučnih in 2770 leposlovnih.

MLADINSKA KNJIGA

V mesecu maju so šle, tako pravijo v velenjski Mladinski knjigi, kar dobro v prodajo Pomoc iz domače lekarne, Koebkov dnevnik, Hitlerjev osebni zdravnik ter Slovenska kuharica. Seveda se v tem kolektivu nadejajo, da bodo takšno pozornost pritegnila tudi dela iz zbirke Naj, in sicer **Morilec našega časa**, **Skrivnosti naše dobe**, **Najhujše svetovne katastrofe**, **Najuspešnejši vohuni vseh časov**, **Največji ljubimci sveta** (vsaka izmed njih stane 6500 dinarjev). Delo Michaela Burksa **Človek potrebuje skrivnost** dobite za 7500 dinarjev, nekoliko globlje boste morali seči v žep, če boste kupili **365 in več pravljic**. Ker pa se bližajo dopustniški dnevi, bo morda komu prišel prav **Navtični vodič Jadrana**. Kupite ga lahko za 10 tisoč dinarjev.

— top —

Naključje različnosti

Pomenljiv naslov Brešarjeve pesniške zbirke, ki naj bi bila hkrati tudi celostni mozaik njegovega ustvarjanja, ne izraža le že zdavnaj načeto vprašanje destrukcije lirskega subjekta, temveč tudi skorajda patološki strah pred nehanjem (smrtjo), ki se izraža skozi koherenco različnosti. Oznaka je vsekakor kontradiktorna le na prvi pogled, kajti prav mozaik naključnosti, pa naj to imenujemo kot poezijo ali hoteno dejanje, je moment, s katerim se je prav ob tej zbirki vredno pomuditi malce dlje. Preraščanje prvih meja zapisa, ki se ni poezija, temveč le spontano (emotivno) nezavedno dejanje, je sicer eden izmed primarnih pogojev, da se poezija sploh udejanji, če pa se le-ta bitnost nagiba k primarnemu zagonu, ki pa ni nikoli vulgariziran niti ponarejen, in v tem primeru ni, je dejanje poezije povsem opravičljivo.

Brešar je pesnik vzgiba. Reduciran izraz, ki ponekod opozarja kar na pravo skopost izraza (hai-ku, s katerim bi se dalo morda na silo primerjati nekatere pesmi, ni dovolj primerljiv), je samo docela zgoščena emotivna (ustvarjalna) silina, ki pa je ne preseže povsod enako. Zdrava, povsem naravna ironija, obarvana s presenetljivimi (besednimi, miselnimi) inverzijami, je tista

komponenta, ki obarva Brešarjevo poezijo s specifičnim (a ne novim) izrazom: ne le miselni (tematski) preobrati, temveč izrazit lirizem, ki »navidezno življenjskim marginalnostim« podari kvaliteto postkosovskega paradoksa. Prav Šoštanjka impresija 84 je zgozornost zlitje demitizirane vsebine in bibličnega motiva, ki pa ne izstopa zaradi svoje simbioze, temveč predvsem zaradi priokusa ironije in »mladeniške« revolucionarnosti.

Zanimivo je, da se Brešar kot pesnik zelo skromno ukvarja sam s sabo (erotizem je drugo vprašanje), če pa se že, je to šibkejši del njegovega opusa, kajti leta razleze v tradicionalni kalup z nepresnetljivimi podobami, ki so bolj komparativnega kot metaforičnega značaja. Brešar zaživi kot popolni stilist le v kratkih lirskih krokih, ki prizadenejo bolj s svojo »življenjsko banalnostjo« kot artifičnostjo.

Dušan Brešar želi biti sodobni pesnik; to mu tudi uspeva. Njegova poezija ni postmodernistično (mondene?) vzklik, temveč enkratno in zdajšnje dejanje, ki ga ne izpričuje skozi didaktiko niti moralizem. Prav primarni ontološki strah je osnovni vzgib, ki narekuje v Brešarjevi poeziji hkrati posmeh in fatalnost; zavedanje, da poezija ni niti demur-gično niti diamatno dejanje, temveč dejanje skorajda agresivne komunikacije, so determinanti, ki Brešarjevo poezijo v bistvenem vzdigujejo nad prvo refleksijo. Prav izbrano naključje različnosti tvori nezamenljivo koherenco, ki ni niti ljubezen niti bi-vanjsko vprašanje, temveč latent prajezič, ki ga skozi arhetip besedne (jezikovne, glasovne) strukture popelje v neotip smrti in minevanja; le-tega pa se ne more znebiti niti z lastno (izpostavljeno) katarzo, iz katere veje skorajda kaotični ekspresivni naboj niti z dediščino tradicije, ki je bolj obvezujoča kot palimpsest, katerega pismenke moramo vedno znova prebirati.

Milan Vincetič

Dvignjeni zastor 43

Boj za kulturo

V varnih večernih urah, ko se vesoljno slovenstvo spravlja spat, je 1. aprila letos ljubljanska televizija predvajala portret Vladimirja Kozaka. Izpraševalec je bil Bojan Štih, v delu oddaje pa je nastopil tudi Vladimir Dedi- jer. Može, predvsem oba Vladimirja, so v pičle pol ure natrosili celo vrsto spominov, ki zelo svoj-sko označujejo nekatere mejnike v jugoslovanski revoluciji. Kljub temu, da parolam veliko ljudi ne verjame več, je oddaja — portret potrdila slogan, da revolucija še traja. Prav takšni ljudje, revolu-cionarji, ki ostanejo človeški in pošteno so porok, da tudi potem, ko se večina nazvame oblastni-ske države, revolucionarni duh ne zamre. Nastopajoča trojica je primer takšnih revolucionarjev, borcev do smrti, ljudi, ki jih ob-čutek oblasti ne povampirja. Skratka, bili so in ostali so pošteni v sebi in do sebe.

In kaj je nam treba peti slavo tej trojici?

Ne moremo si pomagati, a ne-ka misel Vladimirja Kozaka v tej oddaji nam bo ostala trajno v spominu. Ko ga je Bojan Štih vprašal zakaj je pravzaprav tak kot je, je Kozak obudil spomin na partizanske dni. V samotni in lepoti Dolomitov, v obroču nem-skega in italijanskega uničeval-nega stroja se je vprašal, zakaj se pravzaprav bori? In ni ga preblisnila najbolj pogosta misel, da se namreč bori za narod in sveto-vno revolucijo, ampak si je odgo-voril: **borim se za kulturo! Kajti kultura ne uničuje — kultura je ohranjanje življenja, življenja nas-plah!**

Seveda so že davno minili ča-si, ko je ohranjanje življenja po-menilo ohranjanje golega življe-nja. Može, kot Vladimir Kozak in Bojan Štih so vedeli, da je ži-vljenje še kaj drugega, kot vdiha-vanje kisika in izdihavanje oglji-kovega dioksida. Njih življenje je bilo tesno povezano z narodo-vo zgodovino in njegovo kmečko tradicijo. Za njih so bila polja, gozdovi, travniki in reke ideali lepote in osnova za življenje. Za-to tudi ni čudno, da je industria-lizacija dežele in nasilna kolekti-vizacija kmečkega življa po kon-čani borbi z okupatorjem med ljudi vnesla precej nezaupanja, med revolucionarje pa nesogla-sja. O tem priča tudi navidez ne-pomembna, a vendar prva za-plemba kakšnega časopisa v No-

vi Jugoslaviji. Ni slučaj, da je bil to ravno Kmečki glas v uredniških rokah Vladimirja Kozaka.

Prav Kozakov odnos do kmeč-kega vprašanja nas zelo hitro prestavi v naš čas. Kaj je indus-trializacija dežele prinesla našemu ljudstvu? Ni dvoma, da se je življenjski standard dvignil precej visoko, da smo zasuti z vsa-kovrstno robo in materialnimi dobrinami, ki ljudstvo razvese-ljujejo in osrečujejo. Prav tako ni dvoma, da je ustvarjena podlaga za razvoj in potrošnja duhovnih dobrin. Vsemu temu v brk pa je treba reči tudi to, da je ostalo kar nekaj belih lis na tem majhnem kosu zemlje. Industrializacija vseh ni pripeljala v zavirljivo razvzitost. Pozabljeni v zaostalem kmetijstvu so ostali ljudje na Go-ričkem in Halozah. Precej kme-ctov na Ptujskem polju ima neuporabne kleti zaradi dvignjene podtalnice, kar povzroča HE Zlatoličje. Dalje proti zahodu le-ži sredi žitnih polj monstrum in požiralec energije, ki se imenuje TGA Kidričevo. Industrializacija Bele krajine je domačinom pri-mečala v vodo PCB, tako da so postali »strogo zaupni« in komaj ozdravljivi bolniki. Pogoltnost po energiji je pred leti pretila enemu najlepših biserov Sloveni-je, edinemu kar imajo Tolminci: Trenti! Da ne govorimo o v nebo vpjiočih napakah, kot je Mežiška dolina smrti ali iskanje rešitev v jedrski tehnologiji, ki naj bi na čarobnih krilih izveljela deželo iz vseh stisk in zagat! Ali naj pri tem naštevaju tokrat Šaleško dolino izpustimo?

Nasprotniki zelenih bodo lah-ko tudi to pisanje predstavili kot nestrokovni donesek v bitki proti neumni industrializaciji, proti elektrarnam, proti napredku! Pa ni tako! To je le glas proti kopi-čenju energetske neracionalne težke industrije, proti povečanju obstoječih virov energije. To je borba za opremljanje elektrarn z največjo možno stopnjo varnosti, zaščite in čistoče, ne glede na sredstva. To je borba za razvoj biološko zdravega kmetijstva. To je borba za razvoj turizma. To je borba za koristno razmerje med kupovanjem tuje in uporabo lastne pameti! Skratka: to je borba za ohranjanje življenja, življenja nasplah!

Ali kakor je to, kot svojo ži-vljenjsko črto označil Vladimir Kozak: **To je borba za kulturo!**

Peter REZMAN

Ivo Stropnik

Kilogrami (epigrami)

Mrliška vežica

Da se zgodovina ponavlja, dokazuje velenjska Stiskar- na; vse več jih je, ki jim postaja »cukarna«!

Oprosti, Vane Gošnik

sleherič, ko dvigneš zastor, so ljudje še bolj na riti — bojim se, dragi pastor, da bo moral sindikat Verbin- ca ponatisniti. Predlagam pa še eno alter- nativo: da natisnejo znamke s tvojo — direktivo.

Film iz 18. stoletja, ko so Portugalci in Španci postavljali koloni- alne meje v Južni Ameriki in uničevali vse pred seboj, domorodce in tudi misionarje, ki so pokristjanjevali domorodce.

Torek, 23. 6. ob 18. in 20. uri VESOLJSKI BRODOLOMCI — ameriški, znanstveno-fantastični. V gl. vl.: Dennis Quaid.

Sreda, 24. 6. ob 10., 18. in 20. uri NILSKI DRAGULJ — ameriški, avanturistični. V gl. vl.: Michael Douglas.

Nadaljevanje razburljivega filma LOV NA ZELENi DIA- MANT.

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 18. 6. ob 20. uri NORA ZABAVA V EVROPI — ameri- šk, komedija. V gl. vl.: Chevy Chase.

Nagrada za zmago na TV kvizu je potovanje po Evropi. Dobi jo družina Griswald, ki želi doživeti vse, kar jim stara Evropa lahko nu- di, to pa je osnova za številna nora doživetja.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 20. 6. ob 18. uri ZAKON PESTI — ameriški, akcijski.

Nedelja, 21. 6. ob 18. in 20. uri NORA ZABAVA V EVROPI — ameriški, komedija.

Ponedeljek, 22. 6. ob 20. uri PARK JE MOJ — ameriški, akcijski.

Sreda, 24. 6. ob 20. uri MISIJA — britanski, zgodovinski.

RESTAVRACIJA MERX GORICA

V petek, 19. 6. PREDSTAVA ODPADE!

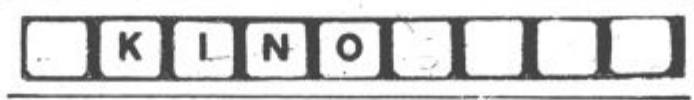
LETNI KINO NA JEZERU

V sredo, 24. 6. ob 21. uri OB LEPEM VREMENU!

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 19. 6. ob 20. uri SOSTANOVALKE — ameriški, erotski.

Torek, 23. 6. ob 20. uri NORA ZABAVA V EVROPI — komedi- ja.

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 18. 6. ob 18. in 20. uri ZAKON PESTI — ameriški, ak- cijski triler.

Petek, 19. 6. ob 18. in 20. uri NORA ZABAVA V EVROPI — ameriški, komedija. V gl. vl.: Chevy Chase.

Petek, 19. 6. ob 10. uri — Sobota in nedelja ob 18. in 20. uri PARK JE MOJ — ameriško-kanadski, akcijski. V gl. vl.: Tommy Lee Jones.

Film je narejen po kalupu filmov, ki govorijo o vietnamskih po- vratnikih kot sta RAMBO ali COMANDOS in prav nič ne zaostaja za njima v napetih akcijah in bojih s policijo in vojsko, ki mora nekda- njemu vietnamskemu vojaku prevzeti park, ki ga je okupiral kot svoj samotni otok.

Ponedeljek, 22. 6. ob 10. in 18. uri NORA ZABAVA V EVROPI — ameriški, komedija.

Ponedeljek, 22. 6. ob 20. uri MISIJA — britanski, zgodovinski. V gl. vl.: Jeremy Irons, Robert de Nero.

Atletika

Velenjski pionirji najboljši v republiki

Dokaz, da v občini Velenje atletiki na osnovnih šolah spet posvečajo veliko pozornosti in zato zares nadarjenega naraščaja ne manjka, je finalno tekmovalje atletskega pionirskega pokala Slovenije za 7. in 8. razrede osnovnih šol v Celju. To tekmovalje je v veliki meri pokvarilo vreme, prišlo je do zamude, žal pa tudi do zapletov pri izračunavanju končnih rezultatov pri pionirkah.

Ne glede na to so velenjski pionirji zmagali v konkurenci občinskih reprezentanc, v razvrstitvi osnovnih šol pa so mladi

atleti osnovne šole Gustava Šilaha osvojili peto mesto. Ekipo so bile velenjske pionirke nekoliko manj uspešne, vseeno pa so med občinskimi reprezentancami osvojile peto mesto.

Se nekaj najboljših uvrstitev velenjskih tekmovalcev. Pri pionirjih je bil Suhadolnik (B. Mravljakov) tretji v teku na 1.000 metrov, v daljavo sta Topler in Zep (OŠ G. Šilaha) osvojila prvi dve mesti, pri pionirkah pa je najboljši rezultat dosegla Mravljakova (OŠ B. Mravljakov), ki je osvojila drugo mesto v teku na 600 metrov.

Sklenjena 11. »tolkac liga«

Poseben utrip v nedeljskih dopoldnevih daje Mozirju tudi, že kar znamenita »tolkac liga«. To je tekmovalje ekip posameznih predelov Mozirja in zaselkov te krajevne skupnosti. Letos so ligo izvedli že 11. po vrsti, povedati pa velja, da vse organizirajo in financirajo nogometaši sami. Vsako nedeljo se na športnem igrišču zbere veliko krajanov in bučnih navijačev, sodelovanje v ligi pa je skorajda že čast. Med sedmimi ekipami je letos slavila Trnava (Trnavče), ki je v 14 kolih le dvakrat igrala neodločeno, prvo tekmo pa izgubila prav v zadnjem kolu. Še naslednji vrstni red: 2. Hmeljar (Loka), 3. Žabe (Mozirje), 4. Lepa njiva, 5. Kava-

lirji (Mozirje), 6. Trate, 7. Ljubija. Najboljši strelac je bil Peter Brezovnik z 41 zadetki, najboljši vratar Andrej Parašuh (oba Trnava), najstarejši igralec pa Dore Novak iz Lepe njive s 45 leti.

Naj povemo še to, da je podobna liga sklenjena tudi v Nazarjah. Ob koncu tekmovalne sezone so se tako oboji dogovorili, da se bodo v nedeljo, 21. junija, pomerili medsebojno v Nazarjah. Kakovost obeh lig bodo preverili tako, da se bosta pomerili zmagovalni ekipi, pa drugouvrščeni in tako dalje. V nedeljo dopoldne bo torej na nazarskem športnem igrišču zares zanimivo. Podpis: Ekipa Trnave, letošnji zmagovalac mozirske lige

Balnanje — velenjski klubi premočni

Po 9. kolu tekmovalja v šaleški območni balinarski ligi še vedno vodi ekipa Trebeliškega, pred sozdom REK in Velenjem, četrta je Partizan Trbovlje, na petem in šestem mestu sta ekipi Vegrada in velenjskega društva upokojencev, sedmi pa Partizan iz Žalca.

Karate

Tabakovičeva republiška prvakinja

V Brezicah je bilo republiško prvenstvo v karateju za pionirje. Nastopilo je 34 ekip s 115 mladimi karateisti iz vseh devetih slovenskih regij. Središča slovenskega pionirskega karateja so Titovo Velenje, Ruše, Črnuče, Ilirska Bistrica, Postojna in Idrija in pionirji iz teh krajev so tudi osvojili največ prvih mest.

Še rezultati velenjskih tekmovalcev. Pri starejših pionirjih je bil Kavzar drugi, prva ekipa pa četrta, pri mlajših pionirjih je bila ekipa druga, Tabakovič pa tretji med posamezniki. Največji uspeh so dosegle mlajše pionir-

ke, saj so zmagale v ekipni konkurenci, prva pa je bila tudi Tabakovičeva med posameznicami.

Žal je treba povedati, da se državnega prvenstva v Ulcinju ne morejo udeležiti, ker ZTKO že dva meseca ne plačuje mesečnih dotacij. S tem so predvsem prizadeti tekmovalci, saj ni lahko vse leto trenirati trikrat tedensko in pred tekmovalni celo petkrat, ko bi morali predstavljati barve naše republike, pa zatajimo. Težko je gledati solze v očeh mladih tekmovalcev, ko jim razlaga nekaj, kar se ne razumejo.

D. Borovnik

Nogomet

Teol Slovan: Rudar 0:0

Na gostovanju pri ljubljanskem Slovanu so nogometaši Rudarja iztržili točko, saj se je srečanje končalo brez zadetkov. Gostitelji so bili precej boljši, vendar niso uspeli izkoristiti tudi najlepših priložnosti. Med drugim so v prvem polčasu zastreljali tudi enajstmetrovko. Zaradi neučinkovitosti bi domačini prav lahko izgubili še drugo točko, saj je Mujanović v 43. z velike razdalje zadel vratnico.

V nedeljo bodo velenjski nogometaši doma igrali z Domžalami, trenutno pa so na sedmem mestu z enakim številom točk, kot šesti Elbroj.

Ljubljana:

Elbroj 4:2

Nogometaši Elbroja so na gostovanju v Ljubljani pri istimenski ekipi klonili z 2:4 (1:2). Domačini so bili sicer vso tekmo boljši vendar je gostom dvakrat uspelo izenačiti. Obkraj je bil strelac Kopušar. Tretji zadelek so gostje prejeli 13 minut pred koncem, četrtega pa v zadnjih trenutkih srečanja. Igra je bila zanimiva, saj so tudi nogometaši Elbroja igrali odprto in napadalno.

V zadnjem kolu se bodo nogometaši Elbroja doma pomerili z zadnjouvrščenim mariborskim Kovinarjem in se lahko ob ugodnem razpletu nadejajo šestega mesta na lestvici.

7. šaleški rokometni tabor

Delo z mladimi je edini pravi porok, da se lahko katerakoli športna zvrst razvije na visoko kakovostno raven in se na njej tudi obdrži. Prav ta motiv vodi rokometne delavce iz Titovega Velenja, da bodo tudi letos organizirali, sedaj že tradicionalni, »7. šaleški rokometni tabor«. Letošnji tabor bo od 23. do 27. junija. Vse aktivnosti se bodo tudi letos odvijale v Šoštanju.

Program tabora predvideva 10 do 11 ur aktivnosti dnevno za vse udeležence. Vsekakor bo največ časa namenjenega tehničnemu in taktičnemu izpopolnjevanju znanja rokometne igranja, poleg tega pa se bodo odvijale še druge aktivnosti kot so plavanje, razna predavanja in podobno, pa seveda odmor za malico in kosilo.

Strokovni odbor, ki ga vodi Miro Požun in v katerem sodeluje še pet trenerjev in šest vodnikov, je za letošnji tabor pripravil program, v katerem se bo 60 pionirjev in pionirk izpopolnilo v osnovnih veščinah rokometu, poseben poudarek pa bo na kakovosti dela, zato je tudi število udeležencev nekoliko manjše kot v lanskem letu. V strokovnem pogledu je cilj tabora tudi, da trenerji našega območja poenotijo metode učenja rokometu.

Vsi udeleženci tabora si bodo, kot je to že v navadi, kupili enotne majice z napisom »7. šaleški rokometni tabor«. Da bo akcija kar najbolj uspela, bo poskrbel organizacijski odbor, ki ga vodi predsednik Rokometne zveze Slovenije in Rokometnega kluba Šoštanj Franc Plaskan.

gorenje

sestavljena organizacija združenega dela, o.o.,

Delovna organizacija
GORENJE GOSPODINJSKI APARATI
n. sol. o., Titovo Velenje

Delavski svet
TOZD Zamrzovalna in hladilna tehnika,
n. sol. o., Titovo Velenje

razpisuje
prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

VODJA PRIPRAVE PROIZVODNJE

Kandidati morajo poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da imajo visokošolsko ali višješolsko izobrazbo strojne, elektro ali kemijske smeri
- da imajo 5 let delovnih izkušenj v tehnologiji, konstrukciji ali proizvodnji
- aktivno znanje enega tujega jezika

Izbrani kandidat bo imenovan za 4 leta in bo lahko po poteku mandata ponovno imenovan.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: Gorenje SOZD, DS Splošni posli, Sektor kadrovskih zadev, Partizanska 12, 63320 Titovo Velenje, z oznako na kuverti »RAZPIS TOZD ZHT«.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po končanem roku za prijavo.

TRIM • TRIM • TRIM

Pohod na Jelovico

Zveza telesno-kulturnih organizacij občine Velenje pripravlja trim izlet in pohod na Jelovico. Izlet je primeren za vse starosti, saj ni večjih vzponov, pot pod košatimi smrekami pa je senčna. Odhod bo v nedeljo, 28. junija, ob 6. uri izpred Rdečih dvorane. Avtobus bo preko Kranja popeljal do Kroke kjer si bodo udeleženci ogledali muzej kovaških umetnin. Iz slikovite soteske se bodo zatem podali na pot na Vodiško planino in od tam do doma zveze borcev, ki je kot nalašč za daljši počitek in okrepčilo.

Pot bodo nadaljevali po lepi planinski poti proti vasi Jamnik, od koder je prelep razgled na bližnje in daljnje hribe. Iz vasi se bodo udeleženci z avtobusom odpeljali do spomenika v Dražgošah, izlet pa bodo sklenili v Železnikih z ogledom muzeja železarske in čipkarske umetnosti. Prijave sprejemajo na sedežu ZTKO do 23. junija, oziroma do polne zasedenosti avtobusa. Cena izleta je 3.500 dinarjev.

Kolesarjenje po občini

Zveza telesno-kulturnih organizacij občine Velenje bo v nedeljo 21. 6. pripravila trim kolesarjenje po občini. Skupinski start ob 9. uri pred Rdečo dvorano, od koder se bodo kolesarji odpeljali preko Stare vasi in Hrastovca do Škal, od tam mimo Gaberka in Raven do Šoštanja ter skozi Penk do nove ceste, kjer bo kontrolna točka z okrepčilom. Preko Lokovice in Pesja se bodo vrnili do Rdečih dvorane, kjer bodo akcijo sklenili ob 11. ur.

Izlet na Veliko goro

26. junija ob 6. uri zjutraj se bomo planinci iz Titovega Velenja podali na nov izlet. Potovali bomo najprej z avtobusom čez Trojane, mimo Ljubljane do Rašice pri Velikih Laščah, kjer se bomo ustavili za ogled muzeja Primoža Trubarja in potem nadaljevali vožnjo v ribniško območje. V gostišču na Turjaku bo možno zigosati dnevnik TV 15. Pri Žlebiču bomo zapustili glavno cesto Ljubljana—Kočevje in po stranski asfaltni cesti nadaljevali potovanje skozi Sotražico v Loški potok, kjer se bomo ustavili.

Ker se cesta dviga, se bo pod nami odprl lep razgled na Ribniško dolino, ki jo zapirata Velika in Mala gora. Vasi in zaselke si bomo ogledali s Tabora, hriba nad Loškim potokom. Tukaj se bomo srečali z domačinom, borce Tomšičeve brigade. Postanek bomo izkoristili tudi za žigosanje dnevnika TV 15 — Transverzale kurirjev in vezistov. Po gozdni cesti, ob kateri je spomenik ustrelnim učiteljem iz Loškega potoka, bomo nadaljevali pot proti Ogenci. Mnogi se spominjamo TV nadaljevanke »Manj strašna noč« narejene po knjigi dr. Aleksandra Gala — Petra, partizanskega zdravnika, ki je razkril skrivnosti bolnice Ogence. To bolnico, kraška jama na višini 1031 metrov, si bomo tudi ogledali.

Naprej nas bo pot vodila v Jelenov žleb, znan iz NOB, kjer so Italijani 26. marca 1943 doživeli poraz. V spomin na to zmago praznuje občina Ribnica svoj praznik.

Po cesti ni več daleč do Glazu-te, našo pot pa bomo z avtobusom zaokrožili skozi Grčarice in se pri Dolenji vasi priključili glavni cesti, skozi lepo urejene vasi se bomo pripeljali do Ribnice in si ogledali znamenitosti mesta.

Prijave za izlet sprejema planinska pisarna v Titovem Velenju do zasedbe avtobusa. Če se nam boste pridružili, vam želi vodstvo izleta prijetno hojo in potovanje ter srečen povratek domov, kamor se bomo vrnili proti večeru.

Julijana Hočevnar

Pomladno plezanje v Savinjskih Alpah

Sončne in tople dneve so izkoristili tudi alpinisti SAO-ja in opravili, kar nekaj težkih in zahtevnih tur.

V soboto, 6. 6. sta Preložnik Vid in Urbanc Dani, preplezala v predstojenju Križevnika nad Robanovim kotom, novo varijanto, ki povezuje smer Po razu (V.) s smerjo Helikopter (V +). Varijanta je dolga 80 m, ocenila pa sta jo z VI. V nedeljo 7. 6. pa so navezi Cerjak Silvo—Verdnik Leon, Kotnik Ivč—Avberšek Ivo, preplezali Raz Golarjeve peči (IV + , A1).

13. in 14. 6. sta Tanja in Dani Urbanc plezala v steni Male Raduhe. Preplezala sta Kovačovo (VI, V), Zavorčovo (V +), DD

(VI + , VI) in Originalno (IV +).

Nekaj članov SAO-ja, ki so člani gorske reševalne službe, se je v soboto in nedeljo, udeležilo reševalne akcije. Verjetno že med tednom je zdrsnil, s snegom pokritega pobočja Brane, planinec iz Anglije in mrtev obležal na ledeniku pod Kamniškim sedlom. Pobočje Brane je razmeroma nezahtevno, vendar je prav to zahtevalo že več smrtnih žrtev v zadnjih letih, saj se snežišče konča v prepadni steni. Zato velja to opozorilo vsem planincem, ki se v teh dneh odpravljajo v gore, da so te še pokrite s snegom in naj se zato temu primerno opremito.

D. U.

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objava potreb po delavcih

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ	ROK	OD	ŠT. DEL.
			DC	P			
OBČINA VELENJE							
DO GORENJE—PROCESNA OPREMA	dipl. ing. strojništva	višji razvojni konstruktor	4	nč	8	282.000	1
DO GORENJE—PROCESNA OPREMA	dipl. ing. strojništva	samostojni razvojni konstruktor	3	nč	8	244.000	1
DO GORENJE—PROCESNA OPREMA	dipl. ing. strojništva	samostojni projektant	3	nč	8	244.000	1
DO INŽENIRING	dipl. ing. strojništva	odgovorni strojni projektant	3	nč	15	290.000	1
DO INŽENIRING	ali ing. strojništva						
DO INŽENIRING	dipl. ing. strojništva	vodja proj. prodaje in izvedbe	5	nč	15	320.000	1
DO INŽENIRING	ali ing. strojništva	zunanje trgovine I	3	nč	15	290.000	1
DO INŽENIRING	dipl. ing. elektrotehnike	odgovorni elektro projektant	3	nč	8	244.000	1
DO GOIRENJE—PROCESNA OPREMA	dipl. ing. elektrotehnike	samostojni projektant	x	dc	8	270.000	1
CSŠ TOZD EKŠ	profesor slov. jezika	profesor slovenskega jezika	5	nč	15	240.000	1
DO INŽENIRING	ing. strojništva ali strojni tehnik	konstruktor I					
VEGRA.D DSSS	ekonomski tehnik	salidakontist	5	nč	8	160.000	2
GORENJE—RAZISKAVE/RAZVOJ	mizar	modelar	2	nč	8	143.000	1
TOBAČNA TOZD TOBAK	prodajalec	prodajalec (3 mesece)	x	dc	8	150.000	1
GORENJE—SERVIS/POPRAVEK	dipl. ing. elektrotehnike	nosilec razvoja servisiranja	2	nč	8	250.000	1
OBJAVIE Z DNE 11/6	ali ing. elektrotehnike	za področje pralno pom. tehnike					
GORENJE—SERVIS/POPRAVEK							
OBJAVIE Z DNE 11/6	dipl. ing. gradbeništva	nosilec razvoja servisiranja	2	nč	8	250.000	1
	ali ing. gradbeništva	za področje notranje opreme					
OBČINA MOZIRJE							
SKUPŠČINA OBČINE	administrator	strojepiska	9m	nč	30	125.000	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DC = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL. = število delavcev

Med osmošolci

Veseli in žalostni

Prejšnji petek je bil za učence, ki so obiskovali osmi razred, zadnji dan pouka. Ne samo to, tudi zadnji dan »bivanja« v osnovni šoli. Ob našem obisku veselja seveda niso mogli skriti. Pri tem pa so se gotovo premalo zavedali, da bodo sedaj morali na pot, ki ne bo rožnata, da so se ali se še bodo odločili za delo, ki ga bodo opravljali celo življenje. Skratka, čez nekaj časa bodo sami ugotovili, da jim je bilo vendarle prav v osnovni šoli najlepše. Nekoliko manj razposajeni, dobre volje so bili zvečer, na valeti, kjer so se svojim tovarišem in tovarišicam zahvalili za trud, skupaj z njimi in starši proslavili korak naprej k zrelosti in se s sošolci še zadnjič skupaj poveselili. Slovo. Tokrat zelo boleče, vendar čas celi vse rane. Tudi to zagotovo bo. No, pa pogledimo, kaj so nam pripovedovali osmošolci ob našem obisku.

Boštjan Krivec: »Čeprav se danes veselimo, ko zapuščamo osnovno šolo, hkrati pa žalostimo, ker se bomo razšli vsak na svoj konec, vsak na svojo življensko pot, je tih osem let prehitro minilo. Sploh zadnje. Pravzaprav smo se šele sedaj povsem ujeli. Postalni ne samo sošolci, tudi prijatelji. Tega zadnjega leta se bom spominjal predvsem po tekmovalnih, na katerih sem se dokaj dobro odrezal. Uspešen pa sem bil tudi pri učenju. Šolanje bom nadaljeval na naravoslovno-matematični usmeritvi na Centru srednjih šol v Titovem Velenju, nato pa ... Ni sem se še dokončno odločil. Miki me elektronika. Počitniške dni bom preživel s prijatelji, seveda sedanjimi sošolci, saj za odidih kje ob morju ne bo denarja. Gradimo namreč hišo.«

Tadeja Pačnik: »Od šole, sošolcev, tovarišev učiteljev se danes poslavljam z žalostjo. Žal mi je zato, ker smo se zadnje leto resnično dobro razumeli. Zame so bila osnovna šolska leta uspešna. Za odlični uspeh v vseh osmih razredih sem prejela značko bratov Ribar. Seveda sem ponosna nanjo, prav tako na uspehe na glasbenem področju. Svojo življensko pot bom nadaljevala na naravoslovno-matematični usmeritvi, kasneje na farmaciji. Zrelejši s tem, ko smo prestopili prag osnovne šole ne vem, če smo. Res pa je, da se bomo morali za uresničitev ciljev precej bolj potruditi. Počitnice? Nekaj jih bom preživela na morju, nekaj dni pri sorodnikih, ... pa bo šola znova pred vrati.«

Darko Kastelec: »Komaj sem čakal, da se »znebim« osnovne šole. Stopil bom v svet, ki bo zahteval od mene veliko več kot pa teh osem let. Tega se bom dobro zavedel gotovo šele kasneje. Nekoliko manj pa sem vesel našega slovesa. Vsaj v zadnjem razredu smo bili pravi sošolci in prijatelji. Upam, da bom svoje znanje sedaj s pridom uporabil na Centru srednjih šol v Titovem Velenju na elektrotehnični usmeritvi. Delovno bom preživel polovico počitniških dni, preostalo pa na morju, bazenih, s prijatelji, ...«

Nataša Kopušar: »S kakšnimi občutki se poslavljam od sošolcev, tovarišev, učiteljev? Žalostnimi in tudi veselim. Vse je prehitro minilo. V osmem razredu smo se imeli res »super«. Upam, da bo tako tudi na srednji ekonomski šoli v Celju, kjer bom nadaljevala šolanje. Zanj sem se odločila predvsem zaradi možnosti nadaljnjega šolanja. Malo me je strah sprejemnih izpitov. Pa bo že šlo. Kako pa bom preživela počitnice, še ne vem.«

Krajevna skupnost Dolič: S samoprispevkom hitreje do telefona

Krajevna skupnost Dolič

S samoprispevkom hitreje do telefona

Prejšnjo nedeljo smo v krajevni skupnosti Dolič slavili praznik občine Slovenj Gradec. Praznovanje smo obeležili tudi z referendumom za 4. samoprispevek, ki smo ga izglasovali z več kot 80 odstotki za. Glasovanje za 4. samoprispevek smo izvedli zelo uspešno tudi zato, ker program zajema resnične potrebe krajanov, pa tudi zato, ker smo vse zastavljene naloge 3. samoprispevka izvedli in s tem pridobili objekte ter vrsto drugih pridobitev, ki kažejo na uspešen razvoj krajevne skupnosti.

V programu 4. samoprispevka ima prednost telefonija. Danes ima 350 gospodinjstev v tem kraju dva telefona. Ob 29. novembra bo v telefonsko omrežje vključenih preko sto novih naročnikov, v naslednji akciji, ki mora biti sklenjena do julija prihodnje leto pa še ostalih sto. Tako bomo glede števila telefonskih priključkov na število prebivalcev v enem letu prešli iz najbolj zaostale krajevne skupnosti med najbolj razvite v občini.

Gradbeni odbor, ki ga vodi Bogdan Hanžekovič, dela s polno paro. Če se v teh dneh peljete skozi to dolino, lahko vidite eno samo delovišče. Vse roke pravčasno uresničujemo, za kar si od-

V Doliču takšni prizori niso redkost

bor za izgradnjo telefonije in naročniki zaslužijo vse priznanje in pohvalo. Akcijo smo vzeli za svojo in vsa dela opravljamo resno in vestno.

Poleg tega program 4. samoprispevka zajema še obnovo cest v Florjanu in zaselku Kozjak. Nekaj sredstev bomo namenili tudi za razširitev šole v Mislinji, asfaltno prelevo bo dobila cesta Florjan-Vitanje. Čeprav bo te ceste le kilometer, bo s tem vseno rešen velik problem. Ta cesta je regionalnega značaja, sred-

stva za te ceste pa se združujejo na ravni republike. Zato je naša pomembna naloga, da pristojne republiške organe opozorimo, da v načrte obnove cest čimprej vključijo tudi to cesto. Prepričani smo, da bodo s pravilnim nastopom tudi uspeli.

Krajan Doliča si za uspešno izglasovan samoprispevek zaslužijo vse čestitke, saj jim to omogoča hitrejši napredek in razvoj njihovega življenskega okolja.

Franc Vovk

Spomini

Stojim na velikem razpotju. Kam? Veliko poti je. Levo, desno ... Katera je prava? Kam prideš? Kaj postaneš? Kdo mi bo pomagal? Ne morem se odločiti. Ko izpolnjuješ prijavnico, še ne veš, ali si se prav odločil. Te ne bo nekoč ta odločitev tepla? Boš srečen v poklicu, ga boš veseljem opravljal? Ko bi mi vsaj kdo pomagal! Tako pa se moram odločiti skoraj sama. Saj mi starši pomagajo po svojih močeh, toda glavna odločitev je prepuščena meni. Kako se naj otrok pri petnajstih odloči za poklic, za delo, ki ga bo opravljal celo življenje? Mnogo se jih odloči napadno in so potem nesrečni. Radi bi bili odrasli. Pri takih razpotjih vidimo, da to ni lahko. Zakaj se moramo odločiti? Ko prideš enkrat v srednjo šolo, postajaš počasi podoben odraslim.

Krinka na obrazu, otrpli obrazi, s katerih ne moreš prebrati čustev. Niso vsi taki, mnogi ohranijo mladostnost, neprisiljenost na obrazu. Toda veliko je takih ljudi, ki zaprejo svoj pravi jaz za krinko naveličanosti, utrjenosti ... Pozabijo gledati na svet v rožnati barvi, v večni skrbi za družino, denar, postanejo kruti, res kruti realisti. Tudi mladi vidimo marsikaj črno, toda mladost prežene to črno s smehom, veseljem ... Lepo je, če imaš starše, ki jim lahko zaupaš, tudi o svoji skrbi simpatiji, o fantu, ki ti je všeč. Lepo je, ko se znaš zadrževati, pa četudi le zaradi malenkosti. Zakaj smo mladi tako občutljivi za to prijetno rdečico, ki je tako všeč starejšim? Oni nam jo zavidajo, ker sami ne znajo več tako nevsiljivo pristno zardeti. Pomislim na svoj razred.

Kje bomo čez pet, šest let? Bomo vsi končali »srednjo šolo, bomo srečni v izbranih poklicih. Ko

pomislim na skorajšnji konec pouka, sem najprej vesela, toda kmalu se spomnim, da je to zadnje leto, ko smo skupaj. Drugo leto pridejo novi sošolci, novi učitelji, šola ... Strah me je. Ni me strah novega okolja, sošolcev, strah me je odločitve. Ali

sem se prav odločila? Sedaj še ne vem. Moj študij bo dolg in šele čez sedem, osem let bom dokončno vedela, ali sem se pravilno odločila. Sedaj lahko le upam.

Nina Hren, 8. d OŠ Antona Aškerc

»NIZKO« prometno grlo

O specifični uporabi industrijskih cest in tovarniških dvorišč smo v Našem času že poročali. Tokrat prikazujemo še eno »prometno« pogruntavščino, ki so jo namestili v Pesju pri Titovem Velenju, na industrijski prometnici od REK APS do REK ESO (v bližini klasične v izgradnji). Ker je nad cesto zgrajen transporter premoga in ga nad 3 m visoka vozila oplazijo, so pri REK konstruirali in postavili profilna vrata, ki preprečujejo promet previsokim vozilom. Tako vsako nespoštovanje prometnega znaka o prepovedi prometa višjim vozilom kot 3,20 m takoj kaznuje voznike z odvzemanjem vrha nasutega tovora, ali s »priprzom« cerade, dvigalne konstrukcije idr.

Pri sedanji rešitvi ni kaj dodati, saj bi rekonstrukcija ceste s poglobljenim voziščem veliko več stala. Je pa takšno reševanje prav gotovo vprašljivo, saj se zgodi, da vozniki, ki »pasti« ne poznajo, spregledajo znak in če še varnostni okvir, potem je nezgoda tu.

Le upamo lahko, da ne bo na to zanimivo industrijsko cesto zapeljal kakšen sodoben turistični avtobus, ki ima v nadstropju turiste.

Na naših cestah je torej vse mogoče, zato moramo biti pripravljeni na vse — NNNP po jugoslovansko, kajne?!

Tekst in fotografija: Jože MIKLAVC

Jubilej Gorenjskega zbora — Na pobudo tovarniške konference osnovnih organizacij sindikata TGO Gorenje, kulturne skupnosti in zveze kulturnih organizacij občine Velenje je 6. januarja leta 1977 prvič zapeli pevci mešanega pevskega zbora Gorenje. S sobotnim jubilejnim koncertom so proslavili 10 let bogatega in uspešnega dela. V zboru, še vedno ga vodi profesor Ciril Vertičnik, danes prepeva 56 pevcev. Vsekakor pa je njegova želja, da bi pritegnila v svoje vrste še več pevcev in pevke, še zlasti iz Gorenja, saj nosi zbor ime tega velenjskega kombinata.

Center za socialno delo

Iščejo nove rejniške družine

V zadnjih letih je v občini vedno več potreb po rejništvu, rejniških družin pa vedno manj. Vse »stare« rejniške družine novih rejencev ne morejo več sprejeti, saj takšni otroci potrebujejo veliko nege in skrbi. Treba je vedeti, da prihajajo iz neurejenega okolja, s slabimi ali sploh brez ustreznih delovnih navad, ki jim jih morajo privzgojiti »krušni« starši. Če pa so otroci večji, je potrebno več truda in seveda časa, kar pa je ob večjem številu rejencev za rejnike prevelika obremenitev. Temu vprašanju oziroma iskanju novih rejniških družin namenijo zaposleni na Centru za socialno delo v Titovem Velenju precej pozornosti.

Takole pravi direktorica centra Jelka Fužir: »V naši občini imamo že desetletja na tem področju veliko vrzel. Lastnih rejnikov skorajda nimamo. Večina rejencev iz velenjske občine živi v rejniških družinah v sosednjih občinah. Ker je stiska velika, ob nujnosti vključevanja otrok ne moremo vedno upoštevati optimalnih kriterijev za izbor rejniške družine. Ob zadostnem številu rejniških družin bi otroke lahko zagotovo razporejali bolj ustrezno.« Druge starše in topel dom potrebujejo otroci vseh starostnih skupin. Največje pa so potrebe po rejništvu pri šolskih otrocih.

In kakšna naj bi bila rejniška družina? Predvsem družina z urejenimi medsebojnimi odnosi,

sposobna ustrezne vzgoje otrok. Zaposlitev rejnikov ni ovira, saj lahko otroka — rejenca vključijo v druge oblike organiziranega varstva (vzgojno varstveno organizacijo, podaljšano bivanje v šoli, ...). Rejnik prejema mesečno rejinno kot nadomestilo za materialne stroške rejca ter nagrado za opravljanje humanega dela. Če rejnik izpolnjuje pogoje za poklicno dejavnost, so tudi zdravstveno ter pokojninsko — invalidsko zavarovani. Vse stroške v zvezi z rejništvom krije občinska skupnost socialnega skrbstva.

Ob koncu še to: gotovo ni treba posebej poudarjati, da je rejništvo potrebna in pomembna oblika družbenega varstva otrok, in da je opravljanje tega nadvse človekoljubno delo. Na Centru za socialno delo v Titovem Velenju upajo, da se bo tudi v naši dolini našla primerna družina, ki bo na široko odprla vrata svojega doma otroku, prikrajanemu za normalno družinsko življenje in prav nič krivemu, da mu moramo iz takšnega ali drugačnega razloga pomagati na njegovi življenski poti. Vsake družine, ki se bi morda odločila za rejništvo, bodo na centru seveda nadvse veseli. Tisti, ki pa oklevajo, lahko podrobnejše informacije zvedo na Centru za socialno delo Titovo Velenje, Kidričeva 23.

—tap—

PISMA BRALCEV · PISMA BRALCEV

Horda tulečih mopedistov

20. ura je mimo. Brezmočno strdim skozi okno, ne prvič ... Strdim. Zelenice, ki jih je nekdo na moj — tvoj račun zasadil, brezbržno, brez odgovornosti uničuje »mladeže«, horda tulečih mopedistov. Brez nadzora dirjajo po zelenicah, pločnikih, parkirnih prostorih in na parkiranih avtomobilih puščajo rise, stanovci nimamo miru, ogroženi smo vsi, ki se gibljemo po teh pločnikih — toda nikomur nič mar. Sprašujem kje je v prvi vrsti delovna odgovornost PM Velenje, kje družbenopolitičnih organizacij, KS Salek Gorica, kje je odgovornost staršev — ali niso toliko osveščeni, da s takim početjem svojega otroka prav tako ogrožajo njegovo lastno življenje.

Kako naj šola vpliva na vzgojo učenca, če nima podpore tistih, ki so za to najbolj odgovorni? Odlok o javnem redu in miru, odlok o hrupu — škoda zapravljenih ur, ko jih je skupščina sprejemala. Zaključujem v upanju, da se bo kdo le zganil in nekaj ukrenil v korist nas, ki smo na tak ali drugačen način prisiljeni živeti v tej »zavirljivo« prometno urejeni krajevni skupnosti, katere življenje stanovalec je lahko samo še prisposoda življenja in počutja v piščančji farmi.

Mogoče bodo naši vodilni družbenopolitični delavci le enkrat praktično pokazali, kako vrednotimo človeka in kaj naši družbi pomeni njegovo zdravje.

K. T.

KUD IVAN CANKAR
Plešivec
RADIO VELENJE
Titovo Velenje
RAZPISUJETA

XII. SREČANJE NARODNO-ZABAVNIH ANSAMBLV IN MALIH VOKALNIH SKUPIN
16. AVGUSTA NA GRAŠKI GORI, ZAČETEK OB 14. URI

Sodeluje lahko ansambel ali skupina, ki bo za srečanje prijavil 3 skladbe, od tega mora biti vsaj ena lastna.

Skladbe bomo nagradili po naslednjih kriterijih — temah:

- Graška gora med NOB in danes
- Poljubna skladba — izvirnost
- Izvedba skladbe (ne glede na temo)
- Nagrada občinstva

Prireditev bo snemal RADIO VELENJE in jo kasneje tudi predvajal.

Med 11. srečanjem lani, smo med obiskovalci izvedli anketo, ki je pokazala, da jih najbolj moti zamujanje s pričetkom prireditve. Zato letos prosimo vse nastopajoče, da se zberejo na prireditvenem prostoru na Graški gori najkasneje uro pred pričetkom prireditve. Če boste prišli pozneje, ne boste mogli nastopiti. Prepričani smo, da razumete to našo željo v zadovoljstvo obiskovalcev, katerim je predvsem namenjeno to srečanje.

Prijave za XII. SREČANJE pošljite najpozneje do 19. julija 1987 na naslov: KUD Ivan Cankar, Plešivec št. 15 (Alojz Klančnik — tel. 858-633 ali Dragica Oderlap — tel. 855-023) 63320 Titovo Velenje.

Torej, če radi igrate in poje, na svidenje na Graški gori 16. avgusta 1987.

Predsednica KUD
Dragica ODERLAP

KOLEDAR

ČETRTEK, 18. junija — MAR-KO

PETEK, 19. junija — JULIJA-NA

SOBOTA, 20. junija — DAN CIV. ZAŠČ.

NEDELJA, 21. junija — ALOJ-ZIJ

PONEDELJEK, 22. junija — AHACIJ

TOREK, 23. junija — KRESNI-CA

SREDA, 24. junija — JANEZ

Mali oglasi

OBNOVLJEN ŠTEDILNIK 2 + 2 prodam. Cena 35.000 din. Telefon 858-514.

NOV HIDROFOR PRODAJ po ugodni ceni. Ivan Vrzalak, Mali vrh 50, Šmartno ob Paki.

TRAKTOR ZETOR, 35 KM, letnik 1972, ugodno prodam. Franc Ušen, Rakovlje 18, Braslovce.

NA GRIČU SVETEGA TOMA-ŽA NAD VOJNIKOM prodam starejšo zidnico primerno za stanovanje in nekaj zemlje. Cena po dogovoru. Telefon 858-586, od 18. 6. do 28. 6. 1987.

PRODAJ SPALNICO. Telefon 854-523.

ZELO POCENI PRODAJ PLINSKO NAPRAVO ZA AV-TO. Telefon 856-249.

OSEBNI AVTO JUGO 55 L, letnik 1985, izvozna izvedba, prodam. Telefon 882-182, dopoldan.

VIDEO RECORDER ORION z deklaracijo in v garanciji prodam za 55 SM, prodam tudi hla-

G. PREBIVALSTVA

Matično območje Velenje

Poroke:

Branko Višnjak, roj. 1957, rudar iz Paškega Kozjaka in Stefka Pečko, roj. 1960, delavka iz Paškega Kozjaka, Miroslav Rezar, roj. 1958, študent iz Titovega Velenja in Alenka Čas, roj. 1950, dipl. psiholog iz Titovega Velenja, Janez Palir, roj. 1963, str. tehnik iz Titovega Velenja in Brigita Križman, roj. 1967, delavka iz Titovega Velenja, Bogdan Zaponšek, roj. 1961, kuhar iz Titovega Velenja in Minka Jerič, roj. 1953, komerc. tehnik iz Celja, Bogdan Lampret, roj. 1963, prodajalec iz Ravn in Sergeja Grudnik, roj. 1967, prodajalka iz Gabrke, Jožef Gracej, roj. 1965, rudar iz Titovega Velenja in Vladimira Lepko, roj. 1962, organizator dela iz Titovega Velenja, Matjaž Lihteneker, roj. 1965, rudarski tehnik iz Topolšice in Slavi- ca Konec, roj. 1960, natakarka iz Ti- tovega Velenja, Janko Jager, roj. 1967, sofer iz Letuša in Natalija Ho- fer, roj. 1966, med. sestra iz Rečice ob Paki, Leopold Borovnik, roj. 1954, varilec iz Paškega Kozjaka in Anica Ramšak, roj. 1964, ekonomski tehnik iz Kozjaka, Bogdan Calligaro, roj. 1960, avtomehaničar iz Titovega Velenja in Tina Oštr, roj. 1960, admini- strator iz Titovega Velenja.

Rojstva:

Rodilo se je 26 dečkov in 23 deklic.

Smrti:

Ladislav Perčič, upokojenec iz Spodnje Rečice 96, Laško, roj. 1914, Jožef Harinski, zidar iz Rakovca št. 17, roj. 1935, Terezija Rihter, kmeto- valka iz Tiroseka 31, roj. 1910, Marija Kugonič, upokojenka iz Skornega pri Soštanju 25, roj. 1907, Anton Matek, upokojenec iz Bočne 10, roj. 1913, Rozalija Prislán, družb. podpiranka iz Malega vrha 38, roj. 1933, Ana Be- lak, delavka iz Slov. Konjic, Liptov- ska 16, roj. 1932, Majda Podvratnik, delavka iz Titovega Velenja, J. Vrabci- ča 8, roj. 1965, Friderik Hostnikar, upokojenec iz Titovega Velenja, Kersnikova 1, roj. 1919, Angela Marn, upokojenka iz Kaplje 43, roj. 1910.

Na željo naročnika popravilja- mo zahvalo za
ANTONA AJNIKA
v našem času z dne 11. 6. 1987

Pravilno se glasi:

— družinoma Lešnik in Topo- riš
— dir. Kotnikovi
— DO Integral Prevalje TOZD potniški promet
— Žaluziji: žena Malči, hčer- ka Alenka z možem in otroko- ma Milošem in Markom, sin Matjaž z ženo in sinom Matja- žem in ostalo sorodstvo.

dilnik s 70-l zamrzovalnikom Gorenje, star 3 leta. Telefon 854-189.

PLASTIČNE ROLETE IN ŽA- LUZIJE IZDELUJEMO IN MONTIRAMO. Telefon 24-296.

OSEBNI AVTO VW HROŠČ, letnik 1976, ugodno prodam. Te- lefon 854-428, popoldan.

PRODAJ NEDOGRAJENO HIŠO. Informacije 853-481, do- poldan.

V TITOVEM VELENJU, V NA- SELJU GORICA, PRODAJ NOVO HIŠO s 162 m² stano- vanjske površine in mestnim ogrevanjem. Kletni prostori so primerni za lokal ali obrt. Parce- la je velika 800 m². Telefon 854-103.

PRODAJ BARVNI TV SPRE- JEMNIK STAR 7 MESECEV. Informacije po telefonu 831-712, popoldan.

ČE SI ŽELITE PRIJETNE DRUŽBE se javite prijetti, neve- zani petdesetletnici pod šifro »Enakonočje«.

KAVČ RAZTEGLJIV, ŠTIRI FOTELJE IN DNEVNO OMA- RO, NIZKO, PRODAJ. Tele- fon 854-375.

JUGO 55 L, letnik 4/84, 26000 km, dobro hranjen, pro- dam. Telefon 854-285 ali 853-286.

ZASTAVO 101, letnik 1986, otroški voziček in novo 120 ba- sno harmoniko ugodno prodam. Telefon 855-631.

JADRALNO DESKO »BURJA« KOMPLETNO in jadro 6,5 m² ugodno prodam. Telefon 853-326.

BARVNI TV GORENJE pro- dam. Informacije popoldan po telefonu 858-389.

ZASTAVA 101, letnik 1979, pro- dam. Koradej, Sokličeva 9, Titovo Velenje. (Pesje)

MOTOR APN — 6, nov, v ga- ranciji, prodam za 10 % ceneje. Milenko Imperl, Zgornja Črnova 49, Titovo Velenje.

OSEBNI AVTO RENAULT — 18 TLJ, pet prestav in osebni av- to Diana, letnik 1978, oktober prodam ali menjam za tovorni avto. Telefon 881-385, od 16. do 18. ure.

PRODAJ NOVEJŠO, dobro ohranjeno, otroško sobo. Cena 29 SM. Telefon 858-216 popold- ne.

V STAREM TRGU TITOVEGA VELENJA PRODAJ 80 m² stano- vanja, primerno tudi za obrt. Telefon 061-576-913, zvečer.

NOVEJŠO HIŠO V TITOVEM VELENJU, Z MESTNIM TO- PLOVODOM, PRODAJ. Tele- fon 857-740.

OSEBNI AVTO R-4 GTL, letnik 1983, prodam za 200 SM, pro- dam tudi stolp SHARP. Telefon 853-194.

KOMBINIRAN OTROŠKI VO- ZIČEK, SIVORDEČ, uvožen, prodam. Telefon 853-533.

KAVČ, TRI FOTELJE, MIZI- CO IN NIZKO OMARICO pro- dam skupaj ali posamično. Tele- fon 853-533.

ZEMLJIŠČE VELIKOSTI 2100 m² na sončni strani Šalek — Gorica prodamo. Informacije o času ogleda dobite po telefonu 856-291 dopoldan.

PRODAJ ZIDAN VIKEND V ŠENTVIDU NAD ŠOŠTA- NJEM. Možnost stalnega biva- nja. Cena 14 Milijonov. Infor- macije po telefonu, po 18. uri, 063-32-362.

GRADBENO BARAKO, LES ZA OSTREŠJE IN KOMPLET VOLAN ZA GLISER, nov, pro- dam. Telefon 853-680, zvečer.

ZAPOSIM DVE DELAVKI Z ZNANJEM ŠIVANJA. Telefon 831-668.

PRODAJ ČOLN MAESTRAL 18, TOMOS 4,5, za 40 SM ter TV igre za 5 SM. Telefon 857-171.

MARIJA ŠPEGEL IZ MUTE obvešča kupce, da prodaja piš- čance nesnice pasme HISEX, stare 2 meseca, 2 x cepljene, ce- pljene tudi proti kugi, krmjene s koruznim šrotom. Kupite jih lah- ko vsak dan, tudi ob nedeljah. Cena za komad je 1300 din, ta ugodna cena pa velja le nekaj dni od objave. Za nakup se pri- poroča Marija Špegel, Muta, te- lefon 062-873-202.

ZASTAVO 101, letnik 1976, ugodno prodam. Telefon 888-293, od 20. ure dalje.

UGODNO PRODAJ skoraj nov šotor za štiri do šest oseb, star dve leti, uvožen iz Italije. Te- lefon: 857-018 — popoldne od 16. do 21. ure.

ZASTAVA 101, letnik 1976 (de- cember), prevoženih 109.000 km, zelo dobro ohranjeno, registrira- no do januarja, prodam za 1 mi- lijon. Kosi, Šalek 88, Titovo Ve- lenje. Telefon dopoldan, v služ- bi: 855-971.

SPAČKA IN R 4 ugodno pro- dam. Dolar, Prešernova 11, Šo- štanj, telefon 882-144.

KOMBI 850 AP s plinsko nape- ljavo, letnik 84, ugodno prodam. Tel. 884-046.

DEŽURSTVA

Dežurni zobozdravnik v Zdravstvenem domu Velenje:

20. in 21. junija — dr. Blaž Crnojevič, Šlandrova 17 pri Kočevar, Titovo Velenje.

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti zdravstvenega do- ma Velenje, sicer v pripra- vljenosti doma.

Dežurni veterinar na Vete- rinarski postaji Šoštanj:

od 19. do 26. junija — Mi- lan Matko, dipl. vet., Topolši- ca 15, telefon 891-166.

VZGOJNO IZOBRAŽEVALNI ZAVOD VELENJE

Jenkova c. 2, Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja VIZ Velenje — Delovna skupnost skupnih služb, Jenkova 2, Titovo Velenje objavlja prosta dela in naloge:

— analitika planerja,

za nedoločen čas, s polnim delovnim časom ter rokom za zače- tek dela 17. 8. 1987.

Pogoji:

- višja ali srednja izobrazba ekonomske smeri
- tri leta delovnih izkušenj na področju plansko-analitskih del,
- znanja s področja obdelave podatkov.

Vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev je treba poslati na gor- nji naslov v roku 8 dni. O izbiri bodo prijavljeni kandidati obveš- čeni najkasneje v 15. dneh po izteku časa, kije določen za prija- vo.

VZGOJNO IZOBRAŽEVALNI ZAVOD VELENJE

Jenkova cesta 2, Titovo Velenje

Svet šole TOZD Osnovne šole Veljko Vlahović, Efenkova 60, Titovo Velenje objavlja razpis za imenovanje

— vodje gospodarskih in splošnih zadev.

Pogoji:

Za vodjo gospodarskih in splošnih zadev je lahko imenovan kdor:

- izpolnjuje splošne, z zakonom o osnovni šoli in družbenim dogovorom o uresničevanju kadrovske politike določene pogoje,
- izpolnjuje pogoje iz 96. člena zakona o osnovni šoli, torej pogoje za učitelja, šolskega svetovalec ali drugega stro- kovnega delavca v vzgojno izobraževalnem delu, z ustrezno visoko ali višjo izobrazbo,
- imeti mora najmanj tri leta delovnih izkušenj v vzgojno izo- braževalnem delu ter opravljen strokovni izpit,
- imeti mora aktiven in pozitiven odnos do pridobitev sociali- stične revolucije in NOV, do samoupravljanja, do krepitve in razvijanja bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti, do interesov družbene samozaščite in vseljudske obrambe in do razvoja socialistične demokracije in delegatskega si- stema,
- imeti mora strokovne, organizacijske in delovne sposobno- sti, ki jamčijo, da bo s svojim delom prispeval k uresničeva- nju smotrov in ciljev v osnovni šoli.

Kandidati za opravljanje navedenih del naj vloge z dokazili o iz- polnjevanju pogojev pošljejo na naslov šole do vključno 26. ju- nija v zaprti kuverti z oznako »za razpisno komisijo«.

O izbiri bodo prijavljeni kandidati obveščeni najkasneje v 30 dneh po imenovanju.

Izbrani kandidat bo imenovan za mandatno obdobje štirih let.

terme topolšica

zdravje in udobje v naravi

POČITNICE Z JOGO

Preživite počitnice enkrat drugače

Zaradi svoje enostavnosti in širine postaja joga v današnjem ča- su vse bolj priljubljena. Ne zahteva nobenih posebnih sposob- nosti posameznika, omejitve glede starosti, spola, družbenega položaja, vzgoje. Zagotavlja psihofizično zdravje, omogoča nov, bolj zdrav način življenja, zdravi veliko bolezni.

V TERMAH TOPOLŠICA smo vam pripravili štiri 10-dne- vne tečaje joge s strokovnim vodstvom priznane učiteljice joge Silvine ŠVARE z Reke, in sicer:

- od 9. do 19. 7.
- od 23. 7. do 2. 8.
- od 6. do 16. 8.
- od 20. do 30. 8.

Cena tečaja na osnovi polnega penziona v hotelu B kategorije v dvoposteljni sobi je: 114.000 din na osebo
tečajnina: 20.000 din na osebo

Vse informacije in prijave:

Terme Topolšica, tel. 063/891-120, ali vaša agencija

VEČER Z DORIS DRAGOVIČ

TERME TOPOLŠICA
vas vabijo v hotel VESNA
v soboto, 20. junija, ob 21. uri na
Večer z Doris Dragović

V ceno vstopnice je vračunan »LONG DRINK«

Informacije in rezervacije po telefonu 891-120

Terme Topolšica vas pričakujejo!

gorenje glin nazarje

Gorenje — GLIN Lesna industrija

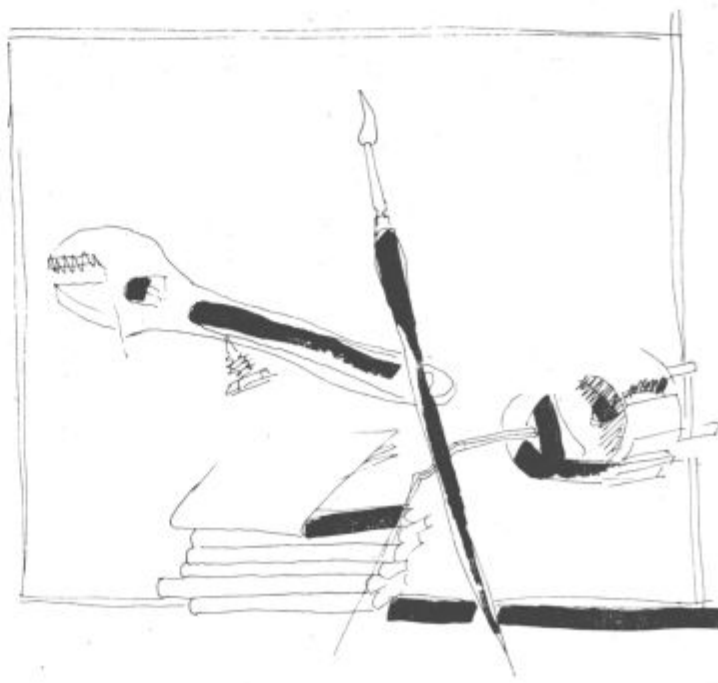
NAZARJE
TOZD ENERGETIKA IN VZDRŽEVANJE
objavlja prosta dela in naloge:

1. **TAJNICA TOZD** (1 delavec)
2. **MIZAR I** (2 delavca)

Pogoji:

- pod 1)
- V. stopnja dministrativne ali ekonomske smeri in 2 leti delov- nih izkušenj
- pod 2)
- IV. stopnja lesne smeri in 2 leti delovnih izkušenj

Kandidate prosimo, da pošljejo pisne prijave z dokazili o izpol- njevanju pogojev za objavljena dela in naloge v 8 dneh po objavi na naslov: Gorenje — GLIN Nazarje, Kadroviski sektor, 63331 Nazarje.

Certificirani ček boste spoznali po njegovi zlati barvi.

ljubljska banka

Prepevalo preko 1500 upokojencev

Ze dolgo je znano, da pesem združuje ljudi in da kdor poje ne misli slabo. S to mislijo je v soboto v Rdeči dvorani potekalo 13. tradicionalno srečanje pevskih zborov društev upokojencev Slovenije. Prireditelj je bila zveza društev upokojencev Slovenije, organizator zveza društev upokojencev občine Velenje, pokrovitelj pa Rudnik lignita in Gorenje iz Titovega Velenja. Nastopilo je skupno 65 ženskih, moških in mešanih pevskih zborov, ki so imeli pred sobotnim nastopom v Titovem Velenju območne koncerte v sedmih slovenskih krajih.

Vsem nastopajočim in številnim ljubiteljem lepega petja je dobrodošlo in dobro počutje v Titovem Velenju zaželel Vinko

Zabret, predsednik skupščine ZDU Velenje. Zatem je vsem zaželel uspešen nastop in prijetno počutje predsednik izvršilnega odbora ZDU Slovenije Milan Kožuh. Izrazil je tudi vse priznanje zvezi društev upokojencev občine Velenje za njen trud in dobro organizacijo 13. srečanja pevskih zborov. Zbranim je spregovoril tudi Martin Budna, sekretar občinske konference SZDL Velenje in poudaril, kako pomembno in koristno je takšno srečanje, zlasti, ko gre za ohranjanje bogatega izročila. Izrekel je čestitke obema slavljencema, moškemu in ženskemu pevskega zboru društva upokojencev Titovo Velenje, vsem skupaj pa zaželel še veliko uspešnih

nastopov. Na koncu je izrekel zadovoljstvo, da je bilo to srečanje v našem mestu, zvezo društev upokojencev občine Velenje pa pohvalil za dosedanje vsestransko delo in še posebej za organizacijo srečanja.

Dodajmo še, da so vsi zbori na sobotnem srečanju v Rdeči dvorani s svojim izvrstnim petjem navdušili številne poslušalce, ki so jim v zahvalo navdušeno ploskali. Vrhunec zglede organizirane prireditve je bil nastop združenih mešanih pevskih zborov društev upokojencev Slovenije, ko so ob spremljavi delavske godbe Zarja iz Šoštanj zapeli arijo iz Verdijeve opere Nabucco. Ves program je domiselno vodil Drago Seme. B. Mugerle

Za prenekaterga pevca in poslušalca bo nastop v Rdeči dvorani ostal nepozabno doživetje

16. republiško tekmovanje gozdarjev

Zvrhana mera znanja in spretnosti

Delovno-proizvodna tekmovanja slovenskih gozdarjev imajo dolgoletno izročilo. Prvo je bilo na vrsti leta 1962, dve leti kasneje pa ga je prvi organiziralo tudi nazarsko Gozdno gospodarstvo, ki je bilo v petek in soboto organizator še drugih. Pod pokroviteljstvom Gorenja in v sodelovanju z republiškim odborom sindikata delavcev gozdarstva in lesarstva sta 16. tekmovanje slovenskih gozdarjev zglede organizirala Gozdno gospodarstvo Nazarje in društvo inženirjev in tehnikov gozdarstva, prav tako iz Nazarja.

Tekmovanje se je pričelo v petek popoldne s teoretičnim delom, strokovnim posvetom in družabnim srečanjem v hotelu Vesna v Topolšici. Sklepni in seveda najpomembnejši del tekmovanja je bil na vrsti v soboto na pomožnem nogometnem igrišču v Mozirju. Na lepem prostoru ob Savinji so se zbrali tekmovalci 15 gozdnih gospodarstev iz vse Slovenije ter ekipa iz sosednje Italije, ki je nastopala izven konkurence. Skupno se je pomerilo 64 najboljših slovenskih gozdarjev, sekačev in voznikov.

Tekmovalni prostor je bil urejen zares vzorno in okusno in že sam pogled nanj je zbujal prijetne občutke. Tudi organizacija samega tekmovanja, od poteka do sprotne obdelave podatkov in rezultatov, je bila na najvišji ravni. Gledalcev je bilo vseskozi zares veliko in imeli so kaj videti. Od spretnosti voznikov pri delu z nakladalnim strojem do številnih tekmovalnih nalog sekačev z motorno žago, prireditelji pa so tokrat poskrbeli še za nekaj »stranskih« disciplin, v katerih so se lahko gledalci in tekmovalci pomerili v delu s sekiro, ročno žago in cepinom. Ta »nekdanja« gozdarska orodja je nova gozdarska oprema žal že izrinila iz tekmovalnega sporeda, glede na izročilo in zanimivost, končno se vedno tudi glede na potrebe, pa bi bilo prav, če bi jih v primerni obliki in obsegu vrnil v tekmovalni del.

Prireditelji so letošnje tekmovanje želeli tudi kulturno obogatiti, zato so letos prvič pripravili razstavo slikarskih del, ki so nastala v prvi slikarski koloniji gozdarjev. Njena tema je bila »Gozd — delo — okolje«. Ob prikazu spretnosti, ki si jo gozdarji pridobijo pri težavnem gozdnem delu, ki je zlasti v zimskih mesecih še vedno nehumano, je bilo zares doživetje videti likovno ustvarjanje gozdarjev, ki se izraža predvsem v humanem opredmetenju njihovega dela in okolja. Ob tem je bila na prireditvenem prostoru razstavljena še gozdarska oprema in najnovejša orodja.

Gledalci so torej v soboto ob Savinji preživeli lep, prijeten in zanimiv dan. Zlasti domačini so bučno navijali za svoje tekmovalce, ki so dosegli lepe rezultate. Dokazali so, da v ničemer ne zaostajajo za gozdarji od drugih, še boljše dosežke pa jim je zagotovilo onemogočilo prav pomankanje tekmovalnih izkušenj. Za vse tekmovalce pa velja, da je bil njihov tekmovalni in športni duh zares na višku, kar so vedno znova dokazovali.

Na podelitvi priznanj in nagrad je vsem udeležencem spregovoril predsednik republiškega komiteja za gozdarstvo, kmetijstvo in prehrano Milan Knežević. Spregovoril je o trenutnih razmerah v gozdarstvu, pri čemer se seveda ni mogel izogniti najbolj aktualni in pereči problematiki umiranja gozdov in življenja v povezavi s tem. Slovenski gozdarji so tekmovanje sklenili z družabnim srečanjem, takšni stiki pa tudi imajo svojo vrednost in pomen.

Med sekači je bila najboljša ekipa Lesne iz Slovenj Gradca, domači tekmovalci pa so osvojili četrto mesto, čeprav bi z malo več športne sreče lahko bili prav pri vrhu. Pri posameznikih je bil Srebre iz Slovenj Gradca drugi, tretji pa domačin Solar. Skupaj z zmagovalcem sta se oba uvrstila tudi na državno prvenstvo. Precej uspeha so imeli sekači iz Na-

zarj in Slovenj Gradca tudi v posameznih disciplinah. V obračun lista je zmagal Obretan iz Slovenj Gradca, drugo in tretje mesto sta si razdelila domačina Lenko in Urbanc, četrta pa je bil Solar. Pri prežagovanju s kombiniranim rezom je bil Urbanc peti, pri zaseku z motorno žago je zmagal Solar, tretji in peti pa sta bila Peter in Andrej Obretan iz Slovenj Gradca, pri podiranju na balon sta bila Solar in A. Obretan med desetimi, ki so si delili prvo mesto, pri kleščenju vej je zmagal A. Obretan, Solar je bil četrta, Solar je zmagal pri natančnem prežagovanju hloda na podlagi, njegov tovariš iz ekipe Lenko pa je bil tretji.

Pri voznikih so bili domačini ekipno drugi, Slovenjgradčani pa šesti. Med posamezniki je bil pri nakladanju Ficko iz Lesne drugi, Suhovršnik iz Nazarja pa peti, pri postavljanju piramide je bil Kokovnik iz Nazarja tretji, domačin Suhovršnik pa si je s Fickojem delil četrto mesto. Lep izkupiček torej in spodbuda za naprej.

»Nobenega milimetra mi ne boste vzeli«

ših tatvin in nekaj tatvin koles in koles z motorjem. Med drugim je izginilo motorno kolo Dominika C. izpred Centra srednjih šol.

VSE VEČ VLOMOV V STANOVANJE

12. junija je neznani storilec vlomil v stanovanje Kristine G. na Ulici Vrnjačke Banje in odnesel gotovino za okoli 2 milijona dinarjev. 14. junija pa je bilo vlomljeno v stanovanje Stanislava G. iz Laz.

TATVINE IZ AVTOMOBILOV

V noči na 13. junij je neznanec vlomil v osebni avtomobil Dže-

Nova prireditev v Mozirju

»Obhod trških meja«

Turistično društvo Mozirje si že nekaj let prizadeva najti zanimivo turistično prireditev, ki naj bi predstavila kraj in njegove prebivalce. Namesto nekdanje »Kresne noči« bo letos prvič na vrsti narodopisna, zgodovinska in turistična prireditev z imenom »Mozirje je nekoč«, s katero bodo obudili spomin na zanimive dogodke iz prejšnjih stoletij.

Leta 1801 so tržani Mozirja, trga s posebnimi pravicami, zadnjič obhodili trške meje, pregledali stanje mejnikov, površine skupne srenjske zemlje in o vsem sestavili zapisnik ter ga poslali zaščitni gospodi Zovnek. Takšen pregled so opravljali vsakič sedem let na dan farnega patrona sv. Jurija. Po zaslugi narodopisca dr. Frana Kotnika je ohranjeno besedilo trške prisege. To prisego je moral opraviti vsak na novo sprejeti tržan v navzočnosti vseh drugih tržanov. Tudi to je bil slovesen trenutek za trg in njegove prebivalce.

Volitve sodnika so proti koncu 18. stoletja oklicali vsaka tri leta. Izvoljenega sodnika je moral potrditi Zovnek, imel pa je le pravice nižjega sodstva. Trg se je takrat ponahal s svojo »bandero«, ki se je po prvi svetovni vojni izgubila. Da bi vse tedanje prizore nazorno obudili, so v Mozirju poskrbeli za nov trški prapor, ki je bil nekdaj nujen pri vsakem dogodku, na njem pa je izvirna podoba grba in privilegijev trga Mozirja iz leta 1581. Da bi navade ohranili, so turistični delavci Mozirja v povezavi s prosvetnim društvom in planinci pripravili zelo pester prikaz dogodkov. Nikomur ne

bo žal, če bo prišel na prireditev »Mozirje nekoč«, saj bo v lepi naravi in prijetnem vzdušju imel zares kaj videti. Ob tem bo spoznal pestro preteklost kraja, tudi na kvizu, na katerem se bodo v poznavanju zgodovine trga Mozirje pomerile ekipe zaselkov te krajeve skupnosti.

Novo turistično prireditev bodo v Mozirju tudi sicer obogatili. Na pohodu bo sodelovala kmečka godba na pihala, pevci domačega zbora bodo v petek zvečer prepevali pod okni, še prej pa bodo v galeriji kulturnega doma odprli razstavo starih listin trga Mozirja. V soboto se bo pohod ob

mejah trga Mozirja pričel pred občinjsko skupščino ob 13. uri in 30 minut. Ob 16.30 bodo obhodniki prišli na mozirski trg, kjer bo na vrsti nagovor trškega sodnika in predaja prapora. Zatem bo v dvorani prosvetnega doma še kviz o preteklosti trga, na katerem se bodo pomerili mladi iz Šmihela, Lepe njive, Trnavč, Mozirja in Lok. Po kvizu bodo vsi v sprevedu krenili v Savinjski gaj in tam razglasili izdiz volitev, imenovali in ustoličili novega sodnika, vsi pa bodo pričali tudi zaprisegi novega tržana. Da bo potem veselo, ne kaže posebej poudarjati.

LIPA NA HIŠO — Ponedeljkova nočna nevihta ni bila čisto nedolžna. Niso se tresle samo šipe, loputala vrata, pred njo je popustilo tudi tako drevo kot je lipa. Dolgo je to mogočno drevo (na sliki) pri Glavniku v Kavčah kljubovalo času in trmi, toda pod vetrom je popustilo, krošnja je zgrmela na hišo in napravila kar nekaj škode. (VOS)

MILIČNIKI SO ZAPISALI

VLKOM V KIOSK

V noči na 8. junij je bilo vlomljeno v kiosk pri železniški postaji v Titovem Velenju. Storišč so odnesli nekaj alkoholnih pijač in cigaret. Miličniki so jim na sledi — osumljena je skupina mladolletnikov.

ZBIL MOPEDISTA

Voznik osebnega avtomobila CE 217-533 Boris Salobir (1960) je peljal 8. junija okoli pol osmih

zjutraj po Koroški cesti proti avtopralnici. Na odcepu proti avtopralnici mu je nasproti pripeljal voznik kolesa z motorjem Silvo Pušnik (1938). Zaradi tesnega srečanja je prišlo do trčenja, pri čemer je vrglo voznika Pušnika po cestišču, pri tem pa se je lažje telesno poškodoval.

TATVINE KOLES Z MOTORJEM

Tudi pretekli teden so velenjski miličniki zabeležili več manj-

vada M. parkiranega na Serčerjevi cesti ter odnesel več avtodolov. V isti noči pa je izginil tudi avtoradijski sprejemnik z zvočniki iz avtomobila Ilije C. parkiranega v Šaleku.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

14. junija okoli treh ponoči je Mile M. fizično obračunal z Emilijo M. in jo telesno poškodoval. Istega dne okoli 23. ure pa sta se v Gaberkah stepla Suljo L. in Zijad N., ki sta bila pred tem osumljena za tatvino poljščin.

Gasilsko društvo
Titovo Velenje

vabi na

29. VELIKO TRADICIONALNO
TOMBOLO

21. junija ob 14. uri, na prostoru pri gasilskem domu

1 Zastava 101
2 Zastavi — JUGO
1 Zastava 126
17 velikih
in preko
200 manjših dobitkov